

[REDACTED]
[REDACTED]

Okresní soud v Prachaticích
Pivovarská 3
383 18 Prachatice

V [REDACTED] dne 25.5.2021

Žadatel:

[REDACTED]
nar. [REDACTED]

trvale bytem [REDACTED]

datová schránka: [REDACTED]

Věc: Žádost o informace

Tímto nadepsaný soud zdvořile žádám ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o **zaslání všech meritorních rozhodnutí v anonymizované podobě vydaných od roku 2014 u nadepsaného soudu v řízeních o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. OSŘ.**

Poskytnutí uvedených rozhodnutí necht' je provedeno zasláním do mé datové schránky.

Za vyřízení této žádosti předem děkuji.

S úctou,

[REDACTED]

Doručeno datovou schránkou

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 7 Si 33/2021

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 28. 5. 2021

Vážený pan
[redacted]
[redacted]

Vážený pane magistře,

k Vaší žádosti o poskytnutí informací ve smyslu zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 125. května 2021 Vám poskytujeme všechna meritorní rozhodnutí v anonymizované podobě, vydaná od roku 2014 u Okresního soudu v Prachaticích v řízeních o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. o. s. ř.:

- usnesení ze dne 19. 9. 2014, č. j. 6 C 123/2014-103
- usnesení ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 C 28/2015-135
- usnesení ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 C 109/2016-28
- usnesení ze dne 29. 7. 2019, č. j. 2 C 157/2019-23
- usnesení ze dne 20. 7. 2020, č. j. 2 C 108/2020-58

S pozdravem

Mgr. Vendulka Pozniaková, v. r.
místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

příloha
dle textu

[redacted]

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudcem JUDr. Bohumilem Veselým v právní věci žalobkyně Ing. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené JUDr. [REDAKCE], advokátem, [REDAKCE], proti žalovanému [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], o žalobě na ochranu rušené držby *takto*:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení žalobkyně zavřením přívodu vody do nemovitosti čp. [REDAKCE] tvořící součást pozemku parcela stavební č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] prostřednictvím vodovodu vedoucího ze studny na parcele č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a obnovit původní pokojný stav spočívající v neuzavření tohoto vodovodu do tří dnů od právní moci usnesení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.356 Kč krukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

Podáním doručeným soudu dne 16.06.2014 se žalobkyně svou žalobou domáhá tzv. ochrany rušené držby s tím, že je vlastníkem domu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], který je součástí stavební parcely č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. Tento dům žalobkyně koupila společně s manželem v roce 1986, kdy ve znaleckém posudku bylo na straně 3 a 4 uvedeno, že nemovitost je napojena na veřejný vodovod. Stav po uzavření kupní smlouvy byl takový, že budova byla a je napojena na vodovod, který ústí ze studny na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], jehož vlastníkem je žalovaný. Do nemovitosti tedy dodává vodu veřejný vodovod a nebyla tam a ani není studna, či jiný zdroj vody.

Dne 03.05. [REDAKCE] přijel do nemovitosti žalobkyně syn [REDAKCE] s přítelkyní [REDAKCE], kteří po příjezdu zjistili, že voda v objektu neteče. Vzhledem k tomu, že dům není trvale obýván, domnívali se, že jde o nějakou technickou závadu a jali se hledat příčinu. Přitom zjistili, že voda neteče ani v sousedním objektu, ale teče v tzv. kamence, tedy ve volně přístupném korytu, kam teče voda z téhož vodovodu. Dotazem u místních občanů zjistili, že vodu jako takovou zavřeli pracovníci [REDAKCE] pravděpodobně na popud [REDAKCE]. Nahlédnutím do studny [REDAKCE] zjistil, že ve studni je jedna trubka zaslepená, druhá nikoliv, proto voda v kamence teče a v domě nikoliv.

Po obdržení zprávy od syna žalobkyně učinila na [REDAKCE] písemný dotaz, kdo je vlastníkem vodovodu, na který je nemovitost napojena a na to [REDAKCE] 19.května odpověděla, že je vlastníkem vodovodu, na který nemovitost žalobkyně napojena není. Šlo tedy o odpověď na jinou otázku, než byla původně. Žalobkyně následně dne 03.06. učinila dotaz na [REDAKCE] kdo je správcem vodovodní sítě v [REDAKCE] a jak je to vlastně se zavřením vodovodu. Z odpovědi ze dne 6.června [REDAKCE] zjistila, že vodovod skutečně zavřeli pracovníci [REDAKCE] na popud žalované [REDAKCE] v rámci plnění prevenční povinnosti, když

voda údajně podmáčela silnici a vytvářela mokřiny. Vzhledem k tomu, že vlastník tohoto historického vodovodu není znám, nikdo se k němu nehlásí, dal žalovaný pokyn k jeho uzavření a náhradní dodávku vody nikdo neposkytuje, protože k tomu není nikdo povinen.

Stávající stav je tedy takový, že žalobkyni v nemovitosti voda neteče, protože vodovod je zavřený. Studnu žalobkyně nemá, na obecní vodovod napojena není, nebylo toho dosud třeba. I kdyby si žalobkyně chtěla vyřídit vodovodní přípojku na obecní vodovod, musí tak učinit na územní souhlas podle stavebního zákona, nechat si zpracovat projektovou dokumentaci, vyžádat vyjádření dotčených orgánů státní správy, pak nechat přípojku udělat a zprovoznit. Žalobkyně popírá, že by o údajně havarijním stavu vodovodu věděla již v roce 2008, kdy měla žádat o vyjádření k nové vodovodní přípojce. Žalobkyně nic takového nerealizovala, navíc v květnu 2008 žalobkyni zemřel manžel a nemovitost byla předmětem dědického řízení. S vodou v průběhu let žádné problémy nikdy nebyly. Žalobkyni by nyní trvalo nejméně půl roku, než by získala potřebná povolení a samotná realizace v zimě možná není, takže voda pro ni může být z hlediska připojení zprovozněna nejdříve na jaře roku , což ve své podstatě znamená, že by byla téměř rok úplně bez vody.

Žalobkyně od roku 1986, kdy dům v [REDAKCE] koupila, užívala pokojně a bez problémů vodu z veřejného vodovodu, který teče ze studny na parcele č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a nikdo ho nikdy neuzavřel ani neomezoval jeho užívání. V roce 2014 žalovaný dospěl k závěru, že vodovod není jeho a přesto jej nechal svémocně zavřít, neoznámil to nikomu předem, nedal žalobkyni možnost si obstarat náhradní zdroj vody. A nebýt vyjádření [REDAKCE] ze dne 6.června , žalobkyně by ani nevěděla, že vodovod zavřel žalovaný. Žalobkyně považuje i za lichou argumentaci žalovaného o důvodu uzavření vody, protože žádná silnice nikde viditelně podmáčená není, nikde se nic neopravuje, a jednak není obsahem práva na odvracení škody sobě rušení držby jiného, kdy mu na věky zavřu jediný přívod vody do nemovitosti. Pokud žalovaný chtěl učinit adekvátní kroky k ochraně svého práva, měl nalézt tvrzenou poruchu na onom vodovodu, opravit ji a vyrovnat si náklady a škody s jeho vlastníkem, ne ho zavřít a tím považovat věc za ukončenou. Žalobkyně má za to, že žalovaný jí svémocně ruší v pokojně držbě ve smyslu ustanovení § 1003 a následujících o.z. a žalobkyně se touto žalobou domáhá, aby se žalovaný rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Procesní postup v dané věci je upravován v § 176 – 180 o.s.ř. platného od 01.01.2014. Podle ustanovení § 176 odst. 1 se ustanovení § 177 – 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušení držby.

Podle § 177 odst. 1 domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů ode dne zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle § 180 odst. 1 ve věci soud rozhodne usnesením.

Soud v dané věci na základě veškerých skutečností uvedených v žalobě a k tomu přiložených listin dospěl k závěru, že jednání není třeba nařizovat. Skutečnosti uvedené v žalobě jednoznačně vyplývají z předložených listin ze strany žalobkyně. Z výpisu z katastru

nemovitostí pro obec a k.ú. [redacted] list vlastnictví č. [redacted] vlastnictví žalobkyně k domu čp. [redacted] v [redacted] vyplývá, toto pak dále žalobkyně prokázala předloženou kupní smlouvou ze dne 17.10.1986. Ve znaleckém posudku znalce [redacted] ze dne 06.10.1986 o popisu nemovitosti je pak skutečně uvedeno, že v domě je rozvod jen studené vody z veřejného vodovodu.

Z čestného prohlášení podepsaného [redacted] je zjišťováno, že při pobytu 3. a 4.května [redacted] v předmětné nemovitosti zjistil, že neteče voda z vodovodu a když se snažil najít příčinu, tak nahlédnutím do studny na pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. [redacted] zjistil, že je tam zaslepená trubka. Dotazem u obyvatel okolních nemovitostí dále zjistil, že tam přijeli pracovníci [redacted] a něco montovali, pak voda přestala téci, údajně i do koryta vedle studánky, kam byla voda následně obnovena. On dospěl k závěru, že popud k uzavření vody dal žalovaný a o tom informoval svou matku. Na chalupu jezdí stále, voda tam neteče, nikdo nic neopravuje, jiný zdroj vody chalupa nemá. Aktuální skutečný stav pak vyplývá z příložené pohledové dokumentace, kde je viditelný zaslepený přívod vody ve studni na parcele číslo [redacted] v k.ú. [redacted].

Ze sdělení žalovaného ze dne 19.05.2014 je zjišťováno, že obec [redacted] je vlastníkem vodovodu, jehož provozovatelem je [redacted], přičemž podle sdělení [redacted] nemovitost žalobkyně není napojena na tento vodovod. Z vyjádření [redacted] ze dne 6.června [redacted] je zjišťováno, že vodovod, na který je připojena nemovitost žalobkyně, není ve vlastnictví obce [redacted] ani ve vlastnictví či provozování společnosti [redacted], vlastník tohoto historického vodovodu není znám. Společnost [redacted] jakožto provozovatel vodohospodářského majetku ve vlastnictví obce [redacted] byla na žádost obce [redacted] nucena zaslepit tento historický vodovod, důvodem pro toto opatření byla skutečnost, že docházelo k úniku vody z tohoto vodovodu, které vedlo k podmáčení okolních nemovitostí, vzniku mokřin na okolních pozemcích a pohybu asfaltu na místní komunikaci. Obec [redacted] tak musela provést toto opatření, aby nedošlo k závažnějším a rozsáhlejšími škodám. O nevyhovujícím stavu historického vodovodu měla žalobkyně povědomí, protože v roce 2008 žádala o vyjádření k výstavbě vodovodní přípojky. Nyní je nutné požádat o vyjádření nové, neboť předešlé vyjádření mělo platnost do 16.06.2009. Žalovaný pak není povinen zajišťovat vodu do nemovitosti, která není ve smluvním vztahu s žalovaným.

Po stránce právní soud vyšel z toho, že žaloba žalobkyně je podána jako žaloba na ochranu držby podle § 1003 o.z. Podle tohoto ustanovení držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Soud dále po stránce právní posuzoval včasnost podání žaloby s odkazem na § 1008 o.z., podle kterého soud zamítne žalobu na ochranu nebo na uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé. V tomto směru z předložených písemností vyplývá, že žalobkyně se o zaslepení vodovodu dozvěděla od svého syna dne 05.05.2014 a o tom, kdo toto zaslepení následně udělal, pak v přípisu [redacted] ze 06.06.2014. Pokud byla žaloba podána 16.06.2014, byla tedy podána důvodně.

Soud ve věci dospěl k závěru, že podmínky ustanovení § 1003 o.z. splněny jsou. V dané věci bere soud za zjištěné, že žalobce musel prokázat, že jde o svémocné rušení držby a že to také prokázal. Je nepochybné, že od uzavření kupní smlouvy byla voda do

nemovitosti žalobkyně vedena tak, jak je z její strany tvrzeno. Jde o stav, který trval nejméně od roku 1986, tedy 28 let. Na základě současného postupu žalovaného pak k narušení pokojného stavu svémocným způsobem skutečně došlo.

Žalobkyně je ve své držbě rušena, soud považuje žalobu za důvodnou a ve výroku pod bodem I. tohoto usnesení bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zdržet se rušení žalobkyně zavřením přívodu vody a o obnovení pokojného stavu původního spočívající v neuzavření vodovodu. Tato povinnost byla žalovanému stanovena do tří dnů od právní moci usnesení. Soud nevyhověl pouze návrhu žalobkyně na obnovení původně pokojného stavu do 3 dnů od doručení usnesení, neboť ust. §176 a násl. o.s.ř. nehovoří o speciální úpravě vykonatelnosti, proto byla vykonatelnost usnesení stanovena do 3 dnů od právní moci usnesení.

Soud znovu ve věci zdůrazňuje, že žaloba tak, jak byla podána a doplněna listinnými důkazy, umožňuje soudu rozhodnout bez nařízení jednání podle § 177 odst. 1 věta třetí o.s.ř. a soud to takto i učinil bez zjišťování stanoviska žalovaného k věci.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve výroku pod bodem II. tohoto usnesení a zcela úspěšně žalobkyni přiznáno právo na zaplacení jejich nákladů podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Náklady řízení žalobkyně představují zaplacený soudní poplatek v částce 5.000 Kč a dále pak odměnu za právní zastoupení. Odměna je počítána podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., soud má za to, že podle § 9 odst. 1 této vyhlášky je tarifní hodnota dána částkou 10.000 Kč, což pak znamená při aplikaci § 7 bod 4 vyhlášky částku 1.500 Kč za 1 úkon právní služby. V daném případě zástupce žalobkyně učinil 2 úkony právní služby, to jest přípravu a převzetí, sepsání žaloby, jde tedy o částku 3.000 Kč. Dále jde o 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 citované vyhlášky. Odměna je souhrnně zvyšována o 21 % DPH a náklady řízení žalobkyně celkem představují částku 9.356 Kč. Uvedenou částku je povinen žalovaný zaplatit žalobkyni rovněž do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalobkyně.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích nejméně ve dvojím vyhotovení.

Prachatice dne 18.června 2014

JUDr. Bohumil Veselý v.r.
s o u d c e

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci žalobkyně Ing. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupené [REDACTED] advokátem v [REDACTED], [REDACTED], proti žalované [REDACTED], [REDACTED], se sídlem [REDACTED], zastoupené JUDr. [REDACTED], advokátem v [REDACTED], [REDACTED], o ochranu rušené držby, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 18.6.2014, č.j. 6 C 123/2014-32, **t a k t o :**

Usnesení soudu prvního stupně se **m ě n í** takto:

Účastníci **u z a v í r a j í** směr tohoto znění:

Žalovaný se zavazuje v období od 19.9.2014 do 15.11.2014 a od 15.4.2015 do 30.6.2015 zdržet se rušení žalobkyně uzavřením přívodu vody do domu č.p. [REDACTED] tvořícího součást stavební parcely č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] prostřednictvím vodovodu vedoucího ze studny na parcele č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED]

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud prvního stupně uložil žalované povinnost zdržet se rušení žalobkyně uzavřením přívodu vody do výše uvedené nemovitosti v jejím vlastnictví prostřednictvím vodovodu vedoucího ze studny na shora uvedené parcele ve vlastnictví žalované a obnovit původní pokojný stav spočívající v neuzavření tohoto vodovodu a nahradit jí náklady řízení v částce 9.356,- Kč. Soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky ust. § 1003 o.z., neboť žalobkyně prokázala, že žalovaná svémocně ruší její držbu práva spočívajícího v přívodu vody, přičemž pokojný stav trval od roku 1986, kdy žalobkyně zakoupila předmětnou nemovitost v [REDACTED]. Vodu užívala po celou dobu bez problémů, přívod nikdo neuzavřel, ani její užívání neomezoval. Až v roce 2014 žalovaná, přestože dospěla k závěru, že vodovod není její, nechala jej svémocně zavřít a předem o tom nikoho neinformovala, nedala ani žalobkyni možnost obstarat si náhradní zdroj vody. Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání a vycházel přitom pouze z listinných důkazů předložených žalobkyní. Povinnost žalované k náhradě nákladů řízení soud odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. plným úspěchem žalobkyně ve sporu.

Proti tomuto rozhodnutí se odvolala žalovaná, která namítala, že přistoupila k uzavření přívodu vody z toho důvodu, že z vadného vodovodního potrubí dochází k unikům v důsledku toho následně k podmáčení sousedících nemovitostí (pozemků parcel č. [REDACTED] a č. [REDACTED] ve vlastnictví žalované) a riziku podmáčení na ně navazující stavební parcely č. [REDACTED], jejíž součástí je budova č.p., [REDACTED] objekt bydlení, ve vlastnictví třetí osoby. Po zaslepení odbočky došlo k vymezení mokřiny a částečnému odeznění problému s podmáčením domu. Provozovatelem vodovodu je společnost [REDACTED]. Vytkla soudu prvního stupně, že se nezaobírala důvodem jejího jednání, neboť takto pouze plnila zákonnou povinnost vzniku škod předcházet a hrozící škodu odvrátit. Nejednala bez opory v zákoně, tudíž její jednání nespĺňuje charakter svémoci. Odkázala na § 415, § 417 odst. 1 obč. zák., stejně tak i na novou právní úpravu ust. § 2901 o.z. zachovávající tytéž principy.

Odvolací soud projednal věc v mezích odvolání (§ 212 o.s.ř.) a napadené rozhodnutí přezkoumal postupem podle § 212a odst. 1, 3, 5 a 6 o.s.ř.

Skutkový stav byl soudem prvního stupně zjištěn úplně a bezchybně, na jeho odůvodnění v této části lze bezzbytku odkázat. Novou skutečností bylo, že dodávka vody do nemovitosti žalobkyně byla obnovena v důsledku odstranění zásepky vodovodního potrubí na popud žalované v červenci t. r.

Při jednání odvolacího soudu účastnice uzavřely smír shora uvedeného znění, jehož předmětem zůstala vzhledem k obnově dodávky vody pouze otázka zdržení se budoucího rušení držby. Obě strany shodně navrhly odvolacímu soudu, aby jejich smír schválil.

Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. přípouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky; při pokusu o smír předseda senátu zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkající se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Podle § 99 odst. 2 o.s.ř., soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení.

Odvolací soud dospěl k závěru, že smír uzavřený účastníky v této věci odpovídá zákonným kritériím, neboť povahou věci není vyloučen a byl uzavřen v souladu s platnou právní úpravou, konkrétně § 577 o.z., podle něhož držitelem je ten, kdo vykonává právo pro sebe, § 988 odst. 1 o.z., z něhož vyplývá, že držet lze právo, které přípouští trvalý nebo opakovaný výkon a které lze právním jednáním převést na jiného a též § 1003 o.z., který stanoví, že držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit a kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud smír účastníků jako souladný se zákonem schválil, a to včetně ujednání účastnic o náhradě nákladů řízení.

Schválený smír má účinky pravomocného rozsudku. Rozsudkem však může soud zrušit usnesení o schválení smíru, je-li smír podle hmotného práva neplatný. Návrh na zrušení smíru lze podat do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru (§ 99 odst. 3 o.s.ř.).

P o u ě e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný co mu toto rozhodnutí ukládá, lze se splnění povinností domáhat prostřednictvím exekuce na návrh oprávněného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. září 2014

Mgr. Jiří Straka, v. r.
předseda senátu

A large, dark rectangular area covers the lower half of the page. In the bottom right corner of this area, there is a white, stylized handwritten signature that appears to be 'J. Straka'.

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci žalobkyně Ing. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE] advokátem v [REDAKCE], [REDAKCE], proti žalované [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], zastoupené JUDr. [REDAKCE], advokátem v [REDAKCE], [REDAKCE], o ochranu rušené držby, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 18.6.2014, č.j. 6 C 123/2014-32, **t a k t o:**

Usnesení soudu prvního stupně se **m ě n í** takto:

Účastníci **u z a v í r a j í** smír tohoto znění:

Žalovaný se zavazuje v období od 19.9.2014 do 15.11.2014 a od 15.4.2015 do 30.6.2015 zdržet se rušení žalobkyně uzavřením přívodu vody do domu č.p. [REDAKCE] tvořícího součást stavební parcely č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] prostřednictvím vodovodu vedoucího ze studny na parcele č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud prvního stupně uložil žalované povinnost zdržet se rušení žalobkyně uzavřením přívodu vody do výše uvedené nemovitosti v jejím vlastnictví prostřednictvím vodovodu vedoucího ze studny na shora uvedené parcele ve vlastnictví žalované a obnovit původní pokojný stav spočívající v neuzavření tohoto vodovodu a nahradit jí náklady řízení v částce 9.356,- Kč. Soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky ust. § 1003 o.z., neboť žalobkyně prokázala, že žalovaná svémocně ruší její držbu práva spočívajícího v přívodu vody, přičemž pokojný stav trval od roku 1986, kdy žalobkyně zakoupila předmětnou nemovitost v [REDAKCE]. Vodu užívala po celou dobu bez problémů, přívod nikdo neuzavřel, ani její užívání neomezoval. Až v roce 2014 žalovaná, přestože dospěla k závěru, že vodovod není její, nechala jej svémocně zavřít a předem o tom nikoho neinformovala, nedala ani žalobkyni možnost obstarat si náhradní zdroj vody. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání a vycházel přitom pouze z listinných důkazů předložených žalobkyní. Povinnost žalované k náhradě nákladů řízení soud odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. plným úspěchem žalobkyně ve sporu.

Proti tomuto rozhodnutí se odvolala žalovaná, která namítala, že přistoupila k uzavření přívodu vody z toho důvodu, že z vadného vodovodního potrubí dochází k únikům v důsledku toho následně k podmáčení sousedících nemovitostí (pozemků parcel č. ■■■■■ a č. ■■■■■ ve vlastnictví žalované) a riziku podmáčení na ně navazující stavební parcely č. ■■■■■ jejíž součástí je budova č.p., ■■■ objekt bydlení, ve vlastnictví třetí osoby. Po zaslepení odbočky došlo k vymezení mokřiny a částečnému odeznění problému s podmáčením domu. Provozovatelem vodovodu je společnost ■■■■■ Vytkla soudu prvního stupně, že se nezaobírala důvodem jejího jednání, neboť takto pouze plnila zákonnou povinnost vzniku škod předcházet a hrozící škodu odvrátit. Nejednala bez opory v zákoně, tudíž její jednání nespĺňuje charakter svémocí. Odkázala na § 415, § 417 odst. 1 obč. zák., stejně tak i na novou právní úpravu ust. § 2901 o.z. zachovávající tytéž principy.

Odvolací soud projednal věc v mezích odvolání (§ 212 o.s.ř.) a napadené rozhodnutí přezkoumal postupem podle § 212a odst. 1, 3, 5 a 6 o.s.ř.

Skutkový stav byl soudem prvního stupně zjištěn úplně a bezchybně, na jeho odůvodnění v této části lze bezezbytku odkázat. Novou skutečností bylo, že dodávka vody do nemovitosti žalobkyně byla obnovena v důsledku odstranění záslepky vodovodního potrubí na popud žalované v červenci t. r.

Při jednání odvolacího soudu účastnice uzavřely smír shora uvedeného znění, jehož předmětem zůstala vzhledem k obnově dodávky vody pouze otázka zdržení se budoucího rušení držby. Obě strany shodně navrhly odvolacímu soudu, aby jejich smír schválil.

Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky; při pokusu o smír předseda senátu zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkající se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Podle § 99 odst. 2 o.s.ř., soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje, neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení.

Odvolací soud dospěl k závěru, že smír uzavřený účastníky v této věci odpovídá zákonným kritériím, neboť povahou věci není vyloučen a byl uzavřen v souladu s platnou právní úpravou, konkrétně § 577 o.z., podle něhož držitelem je ten, kdo vykonává právo pro sebe, § 988 odst. 1 o.z., z něhož vyplývá, že držet lze právo, které připouští trvalý nebo opakovaný výkon a které lze právním jednáním převést na jiného a též § 1003 o.z., který stanoví, že držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit a kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud smír účastníků jako souladný se zákonem schválil, a to včetně ujednání účastnic o náhradě nákladů řízení.

Schválený smír má účinky pravomocného rozsudku. Rozsudkem však může soud zrušit usnesení o schválení smíru, je-li smír podle hmotného práva neplatný. Návrh na zrušení smíru lze podat do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru (§ 99 odst. 3 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný co mu toto rozhodnutí ukládá, lze se splnění povinnosti domáhat prostřednictvím exekuce na návrh oprávněného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. září 2014

Mgr. Jiří S t r a k a, v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudcem JUDr. Bohumilem Veselým v právní věci žalobkyně [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené JUDr. [REDAKCE], advokátem, [REDAKCE], proti žalované [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené Mgr. [REDAKCE], advokátem, [REDAKCE], o žalobě na ochranu rušené držby, takto:

- I. Žaloba žalobkyně, aby se rušitel (žalovaný) rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav, tedy aby žalovaný ukončil držbu shora uvedeného psa jménem Maila a tohoto neprodleně vydal žalobkyni, **se zamítá.**
- II. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 24.493,60 Kč k rukám zástupce žalované do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 30.01.2015 se žalobkyně domáhá na žalované zdržení se rušení držby psa jménem [REDAKCE] a vydání tohoto psa žalobkyni s tvrzením, že žalobkyně je držitelem – vlastníkem psa jménem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], což prokazuje očkovacím průkazem, potvrzením Městyse [REDAKCE] o placení poplatků z tohoto psa. Žalovaná dne 06.01.2015 okolo 18:10 hodin z domu žalobkyně shora uvedeného psa odvedla a neoprávněně ruší držbu žalobkyně. To je prokazováno úředním záznamem Policie [REDAKCE]. Tuto držbu prokazuje i další záznam ze dne 07.01., kde policie provedla šetření přestupku.

Z obsáhlého vyjádření žalované k žalobě ze dne 24.02.2015 soud zjistil, že ta bydlela se svými rodiči a bratrem ve [REDAKCE], v květnu roku 2012 se do sousedního domu nastěhovala žalobkyně s vnučkou, rodiny se začaly navštěvovat a následně v říjnu roku 2012 ona se k žalobkyni nastěhovala. 20.12.2012 se žalobkyni narodila tři štěňata, dvě dala zdarma bratrovi a synovi své kamarádky a fenčku [REDAKCE] pak žalobkyně darovala ji jako dárek k Vánocům. Matka [REDAKCE] neměla dostatek mléka, proto ona štěně dokrmovala z lahvičky, o fenku [REDAKCE] se starala od prvního dne narození velice důkladně. Fenka s ní spala v posteli, chodily na různé procházky, pokud má někam odejít, [REDAKCE] je nervózní a čeká u dveří. Při soudním jednání mezi ní a jejími rodiči o výživném bylo rozhodnuto, že tito mají platit výživné její osobě ve výši 5.500 Kč a ona tuto částku odevzdávala žalobkyni, zůstávaly jí pouze přídavky. Když bydlela u žalobkyně, byla hlášena na [REDAKCE] úřadě ve [REDAKCE], protože dům [REDAKCE] je domem pana [REDAKCE], ten jí nechtěl přihlásit. Proto si nemohla přihlásit [REDAKCE] na své jméno. Když se vystavil očkovací průkaz, tak ji žalobkyně nabídla, že do očkovacího průkazu se napíše s tím, že je jedno, kdo tam je, stejně že bydlí u ni a je nezletilá. [REDAKCE] byl její první pes, neměla s tím zkušenosti. Když byla [REDAKCE] nemocná, tak ona kontaktovala veterináře. Ošetření u veterináře platila žalobkyně, protože ona neměla sama peníze s tím, že výživné odevzdávala žalobkyni. Ona z přídavek nakoupila oblečky pro [REDAKCE], také vodítka, košík a kširy. V létě, když byly na zahradě, začala [REDAKCE] zvracet, být

apatická, žalobkyni řekla, že musí na veterinu, ta to odmítla s tím, že se buď z toho vyliže, nebo ne. Udělala scénu, nakonec k veterináři odjely. Doktor řekl, že má poleptaný žaludek a musí jí dát antibiotika.

Žalobkyně toužila po koupi domu v [REDAKCE], dům koupil její přítel žalobkyně pan [REDAKCE]. Začali na chalupu dojíždět a i přespávat. Poté, co začala žalobkyně bydlet s vnučkou a dcerou [REDAKCE] v [REDAKCE], tak ona bydlela ve [REDAKCE] se psem [REDAKCE], o tuto se starala, krmila ji. Bydlely tady samy asi tři měsíce, na Vánoce roku 2014 chtěla žalobkyně, aby s [REDAKCE] přišla do [REDAKCE], aby byli pohromadě. Na Silvestra [REDAKCE] nechtěně strhla kabel od zesilovače na anténě a zesilovač se rozbil a televize přestala fungovat. Žalobkyně ji vynadala, psa [REDAKCE] zmlátila a sdělila jí, že [REDAKCE] je její pes a že chce náhradu škody. Ona zavolala kamarádce, aby jí zesilovač půjčila a pak jeli s kamarádem koupit ho do [REDAKCE] a nový zesilovač předala žalobkyni. U toho byla přítomna dcera žalobkyně [REDAKCE]. V období tří měsíců, kdy bydlela ve [REDAKCE], nedávala žalobkyni celou částku výživného, musela si něco nechat, aby měla z čeho žít. To se žalobkyni nelíbilo, a 6.ledna 2015 to vyvrcholilo hádkou, kdy jí žalobkyně z domu vyhodila bez oblečení, dokladů a veškerých prostředků. Ten den, kdy jí vyhodila, sbalila psa [REDAKCE], pár kusů oblečení a šla ke svým rodičům do domu ve [REDAKCE]. Poté žalobkyně kolem 18:10 hodin zavolala policii s tím, že jí byl pes odcizen, policie přijela, vyslechli jí, ona jim celou situaci vysvětlila, sdělila, že pes [REDAKCE] je její. Také jim oznámila, že žalobkyně schválně zadržuje doklady. To mohla dotvrdit i [REDAKCE], dcera žalobkyně, tuto policie kontaktovala telefonicky a policisté jí řekli, že si má psa [REDAKCE] nechat a že to budou všechno řešit ještě na [REDAKCE] úřadě ve [REDAKCE]. Následný den ona byla na policii vše vysvětlit. Dne 09.01. jí rodiče odvezli i se psem k babičce do [REDAKCE], zmocněnec žalobkyně zjistil, kde je a nahlásil údajnou krádež na policii, kde byla opět vyslýchána. Na policii řekla, že psa neukradla, že je její, že se o něj stará od narození. Pak zmocněnec žalobkyně poslal udání kvůli údajné krádeži i na Státní zastupitelství v [REDAKCE].

Se psem [REDAKCE] jsou si blízké, na sebe fixované. Od té doby, co bydlí u babičky, se o psa stará, byla na veterinární kontrole, má nový očkovací průkaz, pro falešnou březost dostali i antibiotika. Předkládá písemné výpovědi [REDAKCE], [REDAKCE] o tom, že pes je její.

Jednání ve věci byla následně provedena dne 01.04.2015, dne 01.06.2015 a dne 12.08.2015.

Po těchto provedených jednáních soud ve věci provedené důkazy zhodnotil tak, že ke dni 06.01.2015 byl pes [REDAKCE] vlastníkem žalované a žalobu rozsudkem ze dne 12.08.2015 zamítl a návazně rozhodl o povinnosti žalobkyně zaplatit žalované náklady řízení.

Proti tomuto rozsudku si žalobkyně podala odvolání s tím, že navrhuje zrušení napadeného rozsudku, protože žaloba byla označena jako žaloba na ochranu rušené držby a soud měl postupovat podle § 176 a následující o. s. ř., což se nestalo.

Usnesením Krajského soudu v [REDAKCE] č. j. 7 Co 2089/2015-119 ze dne 09.12.2015 byl shora uvedený rozsudek okresního soudu zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyně podala žalobu, kterou označila jako žalobu na ochranu rušené držby, poukázala dále na ustanovení § 1003, 1007 odst. 1 o. z. s tím, že na tuto úpravu provedené hmotným

právem v procesní rovině navazují ustanovení § 176-180 o. s. ř. Nesprávný závěr o povaze žaloby soudem prvního stupně logicky vedl k nesprávnému procesnímu postupu a k chybnému rozhodnutí. Soudu prvního stupně bylo uloženo, aby o věci rozhodl při zohlednění v usnesení popsaných rozhodných skutečností s tím, že nedodržení lhůty podle § 177 odst. 1 o. s. ř. nebrání tomu, aby při rozhodování byly zohledněny rozhodné skutečnosti vyplývající z dokazování provedeného v průběhu celého soudního řízení (i po uplynutí uvedené lhůty). Je přitom nutné vycházet z § 167 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 151 odst. 1 o. s. ř., kdy rozhodující tedy bude stav okamžiku vyhlášení nového rozhodnutí.

Jednání ve věci bylo konáno dne 09.03.2016 s tím, že účastníci ani jejich zástupci k věci ničeho dalšího netvrdili a neměli žádné důkazní návrhy ve věci. Ve svých závěrečných vyjádřeních pak zástupci účastníků setrvali na tom, že podle žalobkyně byla žaloba důvodná, podle žalované pak byla žaloba nedůvodná.

Soud při novém rozhodování ve věci aplikoval po stránce hmotněprávní ustanovení § 1003 a 1007 odst. 1 o. z., po stránce procesní pak ustanovení § 176-180 o. s. ř. Podle § 1003 o. z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel domáhal zdržení a vše uvedl v předešlý stav.

Podle § 1007 odst. 1 byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil.

Podle § 176 o. s. ř. ustanovení § 177-180 se použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Podle § 177 odst. 1 o. s. ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení jednání. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podle § 179 o. s. ř. v řízení nelze rozhodnout o náhradě újmy vzniklé rušením držby. Podle § 180 odst. 1 o. s. ř. ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Soud v původním řízení prováděl dokazování směřující k otázce zjištění skutkového stavu věci. V tomto směru soud v tomto odůvodnění usnesení musí uvést pro úplnost i své skutkové závěry z rozsudku původního. Z odůvodnění původního rozsudku je proto doslova uváděno, že při prvním jednání z vyjádření zástupce žalované soud zjistil, že protistraně byla nabídnuta kompenzace vyplacení částky 2.000 Kč, která nebyla přijata. Žalovaná nadále se žalobou nesouhlasí s tím, že své vlastnické právo prokáže.

Zmocněnec žalobkyně na žalobě setrval s tím, že žalobkyně je citově vázána na psa.

Z dalšího vyjádření zástupce žalované soud zjistil, že ti s citovou vázaností nesouhlasí s tím, že po přiotrávení byla žalobkyni otázka, resp. osud psa lhostejný, když pes způsobil škodu na zesilovači žalobkyni, tak ta ho měla zmlátit a požadovat na žalované uhrazení škody.

Ještě před zahájením jednání zástupce žalované navrhl zmocněnci žalobkyně, když tato při jednání přítomna nebyla, aby jí zavolal a sdělil obsah přednesů, to bylo odmítnuto

s tím, že zdravotní stav žalobkyně není takový, aby ji volal, neboť by se mohl ještě zhoršit a poté bylo řízení přednesem žaloby zahájeno.

Při jednání konaném dne 01.06.2015 úvodem soud z vyjádření obecného zmocněnce žalobkyně soud zjistil, že žalobkyně je vlastníkem a chovatelem podle veterinárního zákona, není důvod ustupovat tlaku žalované. Podle prvotních dokladů žalobkyně je nepochybné, že ta je vedena jako vlastnice v očkovacím průkazu, dále i na evidenci [REDAKCE] úřadu. Nedošlo nikdy k právnímu úkonu, kterým by bylo darování psa žalované.

Z vyjádření zástupce žalované soud zjistil, že není vysloven souhlas s tím, že očkovací průkaz by byl nějakým dokladem o vlastnictví. Je nabízena částka 4.000 Kč v situaci, že by byla žalobkyně ochotna ze sporu ustoupit.

Z vyjádření žalované soud zjistil, že po narození štěňat nebyl nikdo u toho, když dostala štěně [REDAKCE] od žalobkyně, probíhalo to tak, že se jí zeptala, jestli si mohou psa nechat a ona řekla, že ano. Od narození se o psa stará, což mohou svědci dosvědčit. Souhlasí s tím, že pes je napsán na žalobkyni i v očkovacím průkazu, nemohla si psa přihlásit, neboť v té době nebyla zletilá, neměla zkušenosti s tím, jak to udělat, byla hlášena na obecním úřadě. Psa má u sebe, stará se o něj, jezdí s ním na kontroly, dávala jí léky, když byla nemocná. Stejnou formou to dělala, i když bydlela u žalobkyně. Psa dostala pod stromeček hned, když se narodil.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že ví, že štěně [REDAKCE] se narodilo v roce 2012 okolo Vánoc, žalovaná jí potom říkala, že ji dostala od žalobkyně k Vánocům jako dárek a od té doby se o ni starala. Několikrát slyšela žalobkyni říkat: „Je to tvůj pes, tak se starej“. Jednalo se o to, že [REDAKCE] měla něco provést, přesně si nepamatuje co, byla malá, zaznělo tam: „Je to tvůj pes, tak se starej“. O psa se starala žalovaná. Ví o škodě, která vznikla na majetku po Silvestru, kdy ji žalovaná volala, že by se s ní chtěla sejít, měla prosbu s tím, jestli by jí nepůjčila 500 Kč, že [REDAKCE] něco rozbila na televizi a že by to měla uhradit. 500 Kč jí půjčila s tím, že ji to vrátí. Škodu měla uhradit žalobkyni. Jednou ji žalovaná volala vyplašená, že [REDAKCE] zvrací, byla na veterině, měla poleptaný žaludek. Jela s ní i žalobkyně s [REDAKCE].

Ví, že žalobkyně koupila obydlí v [REDAKCE], trávila tam dost času a žalovaná byla sama ve [REDAKCE]. Žalovaná chodila se psem na procházky i s ní, ukazovala jí obleček, různé pamlsky, kostičky. Když byla [REDAKCE] nemocná, kupovala jí něco na kašel. V době nemoci se o psa starala žalovaná. Ten spal s ní i v posteli. Žalobkyně se k psovi chovala jak kdy, někdy se s ním pomazlila, někdy mu i vynadala. Docházela tam pouze občas.

Z výsledku svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že ta neví, komu patřil pes. Ví, že se psem chodila na procházky žalovaná, chodily spolu, protože ona měla taky psa. Žalovaná u žalobkyně bydlela, starala se o psa, ale jestli byl žalované nebo žalobkyně, to neví. Ona s nikým nemluvila o tom, komu pes patří. Chodila tam na návštěvy spíše s matkou. Jednou byla žalovaná u nich, prosila je, jestli by jí mohly pomoci, jestli zbylo nějaké krmivo. To bylo minulý rok. Ony jí nic neprodávaly, peníze od ní nebraly, dávaly jí krmivo, které měly samy na dokrmení psa. Psa stříhala žalovaná. Nebyla nikým ovlivněna k podání výpovědi. Ona sama od žalované peníze za jídlo nepožadovala, neboť o psy se starala její matka. Na krmivo se domlouvala matka s žalovanou. Se psem na procházce viděla i žalobkyni.

Z vystoupení svědka [REDAKCE] (otce žalované) soud zjistil, že po konfliktech s dcerou bydlela tato u žalobkyně, v červenci nebo srpnu roku 2014 s ní mluvili přes plot s tím, aby se vrátila domů, že vše smažou a ta řekla, že má psa [REDAKCE], že by si ho vzala s sebou. Na to on odpověděl, že ne, protože už tři psy mají. Ona řekla, že psa dostala darem a bez něho nepůjde. On to ale zakázal. Potom ví, že žalovaná bydlela asi od listopadu nebo října ve [REDAKCE] sama po dobu asi čtyř měsíců. Potom se psem přišla k nim, byla u nich jeden až dva dny, pak odjela k babičce do [REDAKCE], aby na ni žalobkyně nečinila nátlak. Slyšela žalobkyni křičet, [REDAKCE], pojď si pro svého psa, udělej s tím něco. Žalovaná jim řekla, že dostala psa od žalobkyně pod stromček. Ví o příhodě, kdy pes způsobil škodu, ví, že žalovaná telefonovala manželce, jestli by jí mohla odvézt do [REDAKCE] a koupit nějaký zesilovač. Manželka jí řekla, že mají rozbité auto, vztahy tedy nebyly mezi nimi dobré, že by měl dávat žalované peníze, aby uhradila nějakou škodu. Řekl jí, že žádné peníze na zesilovač dávat nebude. Pokud jde o odchod žalované od žalobkyně, tak žalobkyně v podstatě žalovanou z minuty na minutu vyhodila, protože když dávali žalované alimony 5.500 Kč, tak jak tato bydlela sama ve [REDAKCE], neměla z čeho vyjít, tak si nechala 2.000 Kč a bylo z toho zle. Žalovaná vzala psa a odešla k nim domů. Byli tam i policisté. To, že žalobkyně propleskla žalovanou, ví proto, že žalovaná přišla s oteklou pusou, měla tam vidět i prsty. Zmocněnec byl s žalobkyní v kontaktu, protože tomu hned volala, co má dělat a on jí radil proplesknutí neviděl.

Z vyjádření svědkyně [REDAKCE] (matky žalované) soud zjistil, že ví, že žalovaná dostala psa, že se o něj po celou dobu starala, venčila ho, kupovala mu krmení. To ví od žalované, která jí to sdělila asi před rokem. Žalovaná jí tvrdila celou dobu, že pes je její, že ho dostala k Vánocům, sháněla pro něj krmení, starala se o něj od porodu. K veterináři jezdily s žalobkyní, protože ta měla auto, jezdily tam společně. Žalovaná jí volala, zda by jí ona neodvezla do [REDAKCE], protože pes utrl u žalobkyně anténu nebo zesilovač a žalobkyně řekla, že okamžitě zesilovač chce, ať ho vezme, kde chce, protože to rozbil žalované pes. Ta jí tedy volala, oni ale měli rozbité auto. Po novém roce žalobkyně žalovanou vyhodila, protože ta jí přestala dávat peníze. Žalovaná k nim přišla ubrečená, že nemá kde být a psa měla s sebou. Ona konkrétně byla přítomna tomu, když žalobkyně žalovanou vyhodila, viděla žalovanou, i jak chodila se psem na procházky. Pokud jde o to vyhození, tak byli před domem, žalovaná vyběhla se psem ubrečená a žalobkyně volala policajty. Nedala žalované žádné oblečení, věci, doklady, všechno držela doma. Ty nemá dodnes. Žalovaná přiběhla domů se psem, řekla, že jí žalovaná vyhodila a pak žalobkyně křičela, ať se sebere a táhne.

Při jednání konaném dne 12.08.2015 soud ze svědecké výpovědi svědkyně [REDAKCE] (dcery žalobkyně) zjistil, že oficiálně pes je žalobkyně, když se [REDAKCE] narodila, tak žalovaná žila s žalobkyní a o psa se starala proto, že máma psa neměla mléko. Žalovaná dělala umělé a jakoby jí kojila. Spolu vyrůstaly. Od ledna letošního roku žalobkyně s žalovanou už nežijí. Pes byl fixovaný na obě, ale víc času trávil s žalovanou. Na Silvestra 2014 tam byla ještě její teta, a jak teta přišla, tak pes měl radost a strhl vánoční stromek, kde byl kabel a vyrval kabel od antény a bylo zle. Pes dostal nasekáno a žalovaná musela jet do [REDAKCE] a koupit novou anténu. Pak se jednou pes otrávil v lese, zvracel, žalovaná chtěla jet k veterináři, žalobkyni se tam nechtělo, nakonec se pohádaly, ale jely tam pak obě. Ona sama bydlí na adrese [REDAKCE], žije úplně jinde, několikrát týdně ale za matkou jezdila. Žalovaná jela koupit zesilovač proto, že máma řekla, že si to zakoupí, když ten pes je její. Matka koupila

v srpnu chalupu v [REDAKCE], pak tam byla určitou dobu, v té době byl pes u žalované. Nebyla přítomna nikdy tomu, že by matka darovala [REDAKCE] psa.

Z listinných důkazů provedených v průběhu všech jednání zjistil soud následující.

V očkovacím průkazu psa [REDAKCE], jezevčík – [REDAKCE], nar. [REDAKCE], je zjišťováno, že jako majitelka psa je zde uvedena žalobkyně. Jde o původní očkovací průkaz. Následně jsou v tomto zápisu ze dne 03.02.2013, 24.02.2013, 20.03.2014, 01.04.2014, Z potvrzení Městysse [REDAKCE] ze dne 21.01.2015 je zjišťováno, že žalobkyně má u tohoto úřadu na svou osobu přihlášeného psa jménem [REDAKCE], platí poplatky. Potvrzení bylo vydáno na její žádost. Pes byl přihlášen podle přihlášky psa 17.03.2013. Z úředního záznamu [REDAKCE] [REDAKCE], a to ze dne 06.01.2015, je zjišťováno, že v 18:30 hodin tohoto dne oznámila žalobkyně, že z jejího domu odešla žalovaná zpět k rodičům a s sebou si odvezla i jejího psa. Po příjezdu hlídky podala vysvětlení žalobkyně, žalovaná, dále bylo hovořeno s [REDAKCE], [REDAKCE], kdy žalovaná odmítla psa vydat. Z úředního záznamu ze dne 07.01.2015 bylo zjištěno, že bylo hovořeno s administrativní pracovnící Městysse [REDAKCE] o počtu přihlášených psů žalobkyně s tím, že žalovaná nemá v evidenci vedeného žádného psa.

Z kopie očkovacího průkazu předloženého žalovanou soud zjistil, že v této kopii je jako majitelka vedena žalovaná, a to psa jménem [REDAKCE], u lékaře byla 21.01.2015, dále pak na [REDAKCE] úřadu v [REDAKCE] zaplatila paní [REDAKCE] poplatek za psa na rok 2015, žalovaná pak předložila to, že kupovala pro psa krmení a předložila dva platební výměry z měsíce ledna 2015 o ošetření psa ve veterinární ordinaci v [REDAKCE].

Při jednání konaném dne 01.06.2015 předložila žalobkyně listinné důkazy, a to SMS korespondenci, emailovou korespondenci, potvrzení [REDAKCE] a [REDAKCE] úřadu v [REDAKCE]. Soud při dalším jednání tyto důkazy přečetl. Soud však konstatuje, že k těmto důkazům nepřihlíží, neboť byly soudu předloženy až po uplynutí koncentrační lhůty dané při poučení při jednání konaném dne 01.04.2015.

Z přestupkového spisu vedeného [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že tomuto [REDAKCE] bylo dne 27.02.2015 podáno oznámení o přestupku [REDAKCE] [REDAKCE] na žalovanou s tím, že je podezřelá z odcizení psa žalobkyni dne 06.01.2015. O tomto přestupku nebylo dosud rozhodnuto. V obsahu spisu jsou skutečnosti uváděné v tomto spisu s tím, že podle odborného vyjádření je hodnota psa feny [REDAKCE] ke dni 06.01.2015 stanovena na částku 4.200 Kč.

Skutkový stav pak soud zhodnotil tak, že bylo nepochybně zjištěno, že od 06.01.2015 do doby rozhodování soudu je předmětný pes v držení žalované. O tom mezi účastníky není žádných sporů. Základní právní posouzení věci je pak nutno vztahovat právě k datu 06.01.2015, a to ve vztahu k tomu, kdo byl vlastníkem psa.

V tomto směru soud vychází z toho, že pes je předmětem vlastnického práva. Jde o živé zvíře, které je definováno v ustanovení § 494 o. z., podle kterého živé zvíře má zvláštní význam a hodnotu již jako smysly nadaný živý tvor. Živé zvíře není věcí a ustanovení o věcech se na živé zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Živá zvířata, na která se mají ustanovení o věcech aplikovat obdobně s přihlédnutím k jejich

povaze jako živých tvorů, jsou předmětem majetkových práv, ať i absolutních nebo relativních. Ve vztahu k absolutním majetkovým právům je třeba říci, že živá zvířata jsou předmětem vlastnického práva. O živých zvířatech jako předmětu vlastnického práva o. z. specificky hovoří např. v ustanoveních o nabytí vlastnického práva, převlastněním, se ztrátou a nálezem, o možnosti stíhat zvíře na cizím pozemku. Živá zvířata jsou též předmětem držby, vydržení nebo dědického práva.

Ze skutkových okolností bylo zjištěno, že štěně [REDAKCE] se narodilo z matky, která byla ve vlastnictví žalobkyně. V tomto směru tedy vlastníkem narozeného štěněte byla nepochybně žalobkyně. Z tohoto pohledu je pak žaloba na první pohled důvodná, uvedená skutečnost o vlastnictví štěněte v době narození nebyla ze strany žalované zpochybňována.

Žalovaná však na svou obranu tvrdila, že pes jí byl žalobkyní darován. Bylo tedy na ní, aby tuto svou obranu v řízení prokázala.

Ve vztahu k předloženým listinám v podstatě jak žalobkyně, tak žalovaná předložily listiny, které jsou ale pro posouzení vlastnického práva nepodstatné. Žalobkyně předložila vystavený očkovací průkaz na psa po jeho narození, žalovaná předložila vystavený očkovací průkaz na psa poté, co si jej dne 06.01.2015 po odchodu od žalobkyně vzala s sebou. Žalobkyně měla psa přihlášeného na [REDAKCE] ve [REDAKCE], žalovaná pak přihlásila psa v místě svého současného bydliště. Soud uvedené listiny považuje jako doklady vystavené příslušnými orgány, které v tomto směru vychází ze sdělení toho, kdo psa přihlašuje, aniž by na něm požadoval jakýkoliv jiný doklad o vlastnictví psa.

Soud při posuzování obrany žalované o tom, že pes jí byl darován, vycházel ze svědeckých výpovědí osob, které měly možnost sledovat jednání obou účastnic. Jde přitom o jednání a projevy obou účastnic ve vztahu k psovi, které mohli svědci sledovat před 06.01.2015.

Tyto osoby nebyly přítomny samotnému úkonu darování, o kterém žalovaná hovoří. Tady opravdu skutečně nikdo nebyl. Sledovaly však projevy účastnic, a to ještě v době, kdy mezi nimi nebyly vyhocené vztahy. Zde je nutno uvést, že zcela jednoznačně z výpovědi svědků vyplynulo, že žalobkyně požadovala na žalované náhradu škody za televizní zesilovač rozbitý psem [REDAKCE] 31.12.2014. Právo na tento požadavek mohla mít pouze tehdy, pokud by jí byla způsobena škoda psem zcela cizím. Pokud tedy chtěla škodu nahradit od žalované, obracela se na ní jako na vlastníka a od ní chtěla náhradu. Tedy tímto samotným jednáním žalobkyně dávala najevo, kdo je ve skutečnosti vlastníkem psa. V tomto směru soud poukazuje na shora uvedené svědecké výpovědi, a to tvrzení svědkyně [REDAKCE], že žalovaná mluvila o dárku, slyšela žalobkyni, je to tvůj pes, tak se starej, ví, že hradila škodu za psa žalobkyni, starala se o něj v době nemoci, v době, kdy žalobkyně byla v [REDAKCE]. Rodiče žalované shodně uvádí, že odmítli žalované pomoci hradit škodu za rozbitý zesilovač, její otec pak nesouhlasil s tím, aby se vrátila se psem, o kterém tvrdila, že je její. I svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že při události na Silvestra musela žalovaná kupovat nový přístroj.

Pravdou pak dále rovněž je, že v době, kdy se pes narodil, tak žalovaná byla součástí domácnosti žalobkyně, nebyla v té době ani zletilá, takže soud bere za celkem logické, že prvotní úkony k přihlášení psa do evidence prováděla sama žalobkyně.

Shora uvedení svědci tedy prokazují tvrzení žalované o vlastnictví psa, jde o výpovědi, které se týkaly, jak soud znovu opakuje, událostí před odchodem žalované od žalobkyně, tedy ke kterým došlo ještě v době, kdy nebylo možno předjímat, jak vztahy účastnic dopadnou. Z projevů žalobkyně a žalované má tedy soud za prokázané a vyšel z toho, že tvrzení žalované o tom, že došlo k darování psa její osobě, prokázáno je. Vlastníkem psa tedy byla ke dni 06.01.2015 ona. Tolik citace z odůvodnění původního rozsudku soudu.

I ve smyslu závěrů usnesení krajského soudu o tom, že při vyhlášení rozhodnutí bude rozhodující stav v okamžiku vyhlášení nového rozhodnutí, soud konstatuje, že ke dni vyhlášení usnesení se na skutkovém stavu zjištěném v původním odůvodnění rozsudku nic nezměnilo. Ke dni vyhlášení usnesení je nepochybné, že předmětný pes je nadále u žalované, nové skutečnosti nebyly ze strany žádné z účastnic v tomto směru tvrzeny ani prokazovány.

Pokud nyní žalovaná ke dni vyhlášení usnesení psa drží, jde podle názoru soudu o držbu oprávněnou vyplývající i z jejího vlastnického práva zjištěného v původním řízení, na jehož závěru soud nic nemění.

Soud proto žalobu žalobkyně za důvodnou nepovažuje a ve výroku pod bodem I. usnesení byla proto žaloba zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení mezi účastnicemi bylo rozhodnuto ve výroku pod bodem II. usnesení za použití ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, je jí proto přiznáno právo na náhradu nákladů. Náklady žalované představují odměnu za právní zastoupení a dále pak cestovní výdaje z místa zaměstnání z [redacted] do sídla soudu.

Náklady řízení žalované do doby rozhodnutí soudu v původním řízení představovaly částku 14.094,30 Kč, když odměna za právní zastoupení je počítána podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kde v daném případě sazba za 1 úkon mimosmluvní odměny činí podle § 8 odst. 1, 9 odst. 1 a § 7 bod 4 částku 1.500 Kč. Zástupce žalované provedl v dané věci 4 úkony právní služby, a to příprava a převzetí a 3x účast při jednání u soudu 01.04., 01.06. a 12.08.2015. Jde tak o částku 6.000 Kč. Dále podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky je důvodně účtováno 1.200 Kč za 4 režijní paušály. Zástupce žalované pak dále důvodně účtoval podle § 13 odst. 1 citované vyhlášky cestovní výdaje k soudním jednáním na trase [redacted] a zpět v celkovém souhrnu 270 km při ceně Naturalu 35,90 Kč za 1 litr, průměrné spotřebě na 100 km 7,03 litru a základní sazbě na 1 km podle vyhlášky 3,7 Kč. Jde tak celkem o částku 1.680,42 Kč. V neposlední řadě pak zástupce žalované účtoval podle § 14 odst. 3 citované vyhlášky náhradu za promeškaný čas na cestě k soudním jednáním, kdy jde celkem o 6 hodin, což představuje částku 1.200 Kč. Odměna zástupce je pak souhrnně zvyšována o 21%ní DPH.

Náklady žalované pak představovaly cestovní výdaje z místa zaměstnání z [redacted] do sídla soudu. Žalovaná v tomto směru předložila pracovní smlouvu, ze které bylo zjištěno, že při všech třech jednáních byla v pracovním poměru. Účtovala pak následně a současně doložila jízdenkami jízdné ke dni 01.04.2015 na trase [redacted] - [redacted], [redacted] - [redacted] v celkové částce 268 Kč, na zpáteční trase [redacted] - [redacted] částky 40 Kč, 165 Kč, 24 Kč a 100 Kč v částce 329 Kč.

K soudnímu jednání dne 01.06.2015 pak představovalo jízdné 100 Kč, 24 Kč, 165 Kč a 36 Kč, to vše násobeno 2x, naprosto stejné jízdné pak doložila ke dni konání jednání 12.08.2015. Jízdné žalované tedy celkem představuje částku 1.897 Kč. Náklady řízení žalované pak dohromady představují částku 14.094,30 Kč.

V další fázi řízení zástupce žalované účtoval odměnu za 4 úkony právní pomoci, a to vyjádření k odvolání, účast při jednání odvolacího soudu dne 09.12.2015, písemné vyjádření k věci a účast při jednání u okresního soudu dne 09.03.2016. Jde tak o částku 6.000 Kč a dále částku 1.200 Kč za 4 režijní paušály. Zástupce žalované pak dále důvodně účtoval cestovní výdaje na trase [redacted] - [redacted] a zpět při ujetých celkem 90 km, průměrné spotřebě benzínu Natural 7,03 litru na 100 km a základní sazbě na 1 km podle vyhlášky 3,80 Kč. Vyhlásková cena benzínu pak představuje částku 29,70 Kč za 1 litr. V tomto směru jde o částku 530 Kč a dále pak jde o částku 400 Kč jako náhradu za promeškaný čas v souvislosti se soudním jednáním za 2 hodiny.

Žalovaná samotná pak účtovala a doložila jízdenkami částky 167 Kč, 165 Kč a 2 x 115 Kč na trasách autobusem z [redacted] do [redacted] a z [redacted] do [redacted]. Se započítáním 21% DPH u zástupce žalovaného pak náklady představují souhrnně částku 10.399,30 Kč a celé náklady žalované ve sporu pak částku 24.493,60 Kč. Uvedenou částku je povinna žalobkyně zaplatit žalované, a to k rukám zástupce žalované do tří dnů od právní moci usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích nejméně ve dvojitěm vyhotovení.

Nebude-li podle tohoto usnesení řádně a včas plněno, může oprávněný požádat o soudní výkon rozhodnutí.

Prachatice 9. března 2016

JUDr. Bohumil Veselý v. r.
soudce

[redacted]

U S N E S E N Í

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudkyně JUDr. Simonou Vojíkovou v právní věci žalobce [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], zastoupeného Mgr. Ing. [REDAKCE], advokátkou se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], proti žalovaným 1) [REDAKCE], nar. [REDAKCE], 2) [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE], o žalobě z rušené držby, takto:

- I. Žalovaný č. 1) je povinen zdržet se vypuzení z držby vlastnického práva žalobce k elektronickému komunikačnímu zařízení [REDAKCE] a zdržet se vypuzení z držby věcného břemene k parcele č. [REDAKCE] v obci a k. ú. [REDAKCE] a obnovit původní stav, tedy umožnit žalobci provozovat na parc.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] komunikační zařízení, za tímto účelem vstupovat a vjíždět v nezbytně nutném rozsahu na parc.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a na této parcele provádět nezbytné úpravy půdy a jejího porostu.
- II. Pokud se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému č. 1) stavět na parc.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] telekomunikační vedení nadzemní a podzemní včetně potřebných opěrných a vytyčovacíh bodů, žaloba se zamítá.
- III. Žaloba se ve vztahu k žalované č. 2) zamítá.
- IV. Žalovaný č. 1) je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů tohoto řízení částku 7.065,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právní zástupkyně žalobce.
- V. Žalovaná č. 2) nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 31.05.2016 domáhal vydání soudního rozhodnutí, kterým by mu byla poskytnuta ochrana jeho žalovanými rušené držby. Žalobce v žalobě uvedl, že je podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť podle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. V rámci této činnosti žalobce provozuje technická zařízení, která slouží k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací – komunikační zařízení. Tato komunikační zařízení mají povahu drobných staveb nezapsaných do katastru nemovitostí nacházejících se na pozemcích vlastněných třetími osobami. Žalobce je oprávněným subjektem ze zákonného věcného břemene na základě ustanovení § 12 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, které spočívá mj. v právu zřizovat a provozovat na nemovitosti žalovaných komunikační zařízení. Žalobce je tedy vlastníkem komunikačního zařízení a držitelem zákonného věcného břemene k cizímu pozemku, na kterém je toto komunikační zařízení umístěno. Na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. a obci [REDAKCE], která je ve společném jmění manželů žalovaných č. 1) a 2), se nachází komunikační zařízení [REDAKCE]. Vlastnické právo k tomuto telekomunikačnímu zařízení přešlo na žalobce v rámci

privatizace [REDACTED] [REDACTED]. Žalobce, resp. jeho právní předchůdce, toto komunikační zařízení soustavně provozuje a řádně o něj pečuje. Dne 14.04.2016 žalobce odeslal v souladu s § 104 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích oznámení o vstupu na předmětný pozemek. Na toto oznámení žalovaný č. 1) reagoval dopisem ze dne 19.04.2016, kterým vyslovil nesouhlas se vstupem žalobce na předmětný pozemek. Pracovníci žalobce se přesto dne 20.04.2016 pokusili o vstup na pozemek, tento jim však žalovaným č. 1) nebyl umožněn, pracovníkům žalobce bylo ze strany žalovaného č. 1) vyhrožováno a na jejich straně z důvodu chování žalovaného č. 1) vznikla důvodná obava z možné eskalace konfliktu. Proto pozemek opustili a učinili oznámení na Policii [REDACTED] [REDACTED]. Přestože již v minulosti žalovaný č. 1) projevoval nesouhlas se vstupem žalobce na pozemek, fyzicky zaměstnancům žalobce ve vstupu nebránil a tyto svým jednáním fakticky nezastrašoval a nečinil na ně psychický nátlak. Žalovaní až do dne 20.04.2016 fakticky trpěli výkon práv žalobce vyplývající ze zákonného věcného břemene a zdržovali se veškerého jednání, které by žalobci ve výkonu těchto práv bránilo. Dne 20.04.2016 pak žalovaný č. 1) zabránil zaměstnancům žalobce ve vstupu na pozemek, tito z obavy z možného fyzického konfliktu pozemek opustili. Tímto jednáním žalovaný č. 1) svémocně překazil a znemožnil výkon vlastnického práva žalobce ke komunikačnímu zařízení [REDACTED] a stejně tak výkon práv ze zákonného věcného břemene k předmětnému pozemku. Z uvedené skutečnosti žalobce dovozoval, že žalovaní se dopustili vypuzení z držby, neboť došlo k odepření plnění ze strany povinného, k vyjádření úmyslu povinného výkon práv dále netrpět a k porušení povinnosti se zdržet všeho, co by žalobci ve výkonu zákonného věcného břemene k pozemku bránilo. Žalovaný č. 1) dále tím, že znemožnil výkon práv ze zákonného věcného břemene žalobce, fakticky a svémocně taktéž znemožnil výkon vlastnického práva žalobce ke komunikačnímu zařízení [REDACTED]. K ochraně držby svémocí v mezích nutné obrany žalobce nepřistoupil v obavě o zdraví svých zaměstnanců a z důvodu předcházení riziku nechtěného excesu vůči vlastníkovu pozemku. Na základě těchto skutečností se žalobce domáhal ochrany své držby.

Z žaloby je jednoznačně patrné, že žalobce se domáhá ochrany rušené držby, proto bylo soudem postupováno dle § 176 o. s. ř. a násl. S ohledem na okruh zjišťovaných skutečností v tomto řízení (poslední držba ve smyslu posledního pokojného stavu a její svémocné rušení) bylo ve věci rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 177 odst. 1 o. s. ř.

Z obsahu spisu soud zjistil následující.

Žalobce je obchodní společností, jejímž předmětem podnikání je mj. podnikání v elektronických komunikacích a výroba, instalace a opravy elektronických a telekomunikačních zařízení (výpis z obchodního rejstříku č. [REDACTED]).

V osvědčení č. [REDACTED] o sdělení změny oznámených údajů ze dne 06.11.2014 potvrzuje [REDACTED] úřad, že společnost [REDACTED] sdělila změny údajů uvedených v oznámení komunikační činnosti, která je podnikáním v elektronických komunikacích, přičemž změny oznámených údajů se týkají mj. komunikační činnosti - veřejná mobilní komunikační síť, veřejná síť pro přenos rozhlasového a televizního vysílání, služby přenosu dat a služby přístupu k síti internet (č. l. 10).

Parcela č. [redacted] v k. ú. a obci [redacted] je v katastru nemovitostí zapsána jako součást SJM žalovaných č. 1) a č. 2) (výpis z katastru nemovitostí č. [redacted]).

Umístění telekomunikačního zařízení žalobce je patrné ze satelitního snímku s vyznačením katastrální mapy (č. [redacted]). Telekomunikační zařízení [redacted] je umístěno na parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted], přístup k němu není možný jinak než přes tuto parcelu.

Telekomunikační zařízení umístěné na parcele č. [redacted] v k. ú. a obci [redacted] je uvedeno mezi zařízeními na cizím pozemku ve vlastnictví [redacted] s. p. v rámci privatizačního projektu [redacted] s. p. (č. l. 15 – 17).

Žalobce podal příznání k dani z nemovitých věcí za rok 2016 ve vztahu k telekomunikačnímu zařízení umístěnému na parcele č. [redacted] v obci a k. ú. [redacted] (daňové příznání č. l. 18 – 19).

Dopisem ze dne 14.04.2016 oznámil žalobce žalovanému č. 1), že dne 20.04.2016 bude provádět úpravy elektroinstalace na objektu [redacted] nacházejícím se na parcele č. [redacted] v k. ú. [redacted], přičemž v této souvislosti je nutný vstup na předmětný pozemek (č. l. 23). Dopis převzala za žalovaného č. 1) sousedka (dodejka č. l. 23).

Žalovaný č. 1) oznámil žalobci dopisem došlým 19.04.2016, že se vstupem žalobce na pozemek parcelní č. [redacted] v k. ú. [redacted] dne 20.04.2016 nesouhlasí (č. l. 24).

Dne 20.04.2016 oznámil [redacted] na Policii [redacted] nesouhlas se vstupem na parcelu č. [redacted]. Věc byla založena, neboť se jedná o občanskoprávní vztah (č. l. 25).

Podle § 1007 odst. 1 o. z. byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil. Podle § 1007 odst. 2 o. z. vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.

Žaloba byla posouzena dle shora uvedených zákonných ustanovení a ve vztahu k žalovanému č. 1) byla shledána částečně důvodnou. Soud se v tomto řízení zabýval pouze zjištěním posledního pokojného stavu a jeho svémocného rušení. Účelem tohoto řízení je ochrana posledního stavu držby a jeho navrácení, soud se tak nezabýval právními otázkami ve vztahu k oprávněnosti držby, titulu a podobně.

Žalobce jako podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť v minulosti provozoval komunikační zařízení [redacted] umístěné na parcele č. [redacted] v k. ú. [redacted]. Tato skutečnost je patrná ze žalobcem předložené fotodokumentace pořízené při demontáži anténních systémů (č.l. 20 – 22). K zajištění provozu uvedeného komunikačního zařízení pak žalobce vstupoval na parcelu č. [redacted] v k. ú. [redacted], což je rovněž z fotodokumentace patrné. Skutečnost, že žalobce provozoval předmětné komunikační zařízení, vyplývá i ze

skutečnosti, že je to právě on, kdo je poplatníkem daně z nemovitých věcí ve vztahu ke stavbě na parc.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], na vstupu do komunikačního zařízení je pak uveden název žalobce. Tyto skutečnosti postačují pro závěr, že žalobce je skutečně subjektem komunikačního zařízení provozujícím a vykonávajícím tak držbu tohoto zařízení, aniž by se soud zabýval samotnou otázkou vlastnického práva žalobce k tomuto zařízení. Ačkoliv zřejmě již v minulosti žalovaný č. 1) vyjadřoval se vstupem žalobce na pozemek nesouhlas, jak sám žalobce uvádí v žalobě, teprve dne 20.04.2016 jím bylo pod pohrůžkami pracovníkům žalobce ve vstupu na tento pozemek fakticky zabráněno, když tito se z důvodu chování žalovaného č. 1) obávali další eskalace konfliktu a pozemek opustili. Žalovaný č. 1) tak svým konáním vyjádřil vůli dále výkon žalobcem v minulosti vykonávaného práva fakticky netrpět, o čemž svědčí potvrzení o přijatém oznámení [REDAKCE] Policie [REDAKCE] a zároveň dopis žalovaného č. 1) ze dne 17.04.2016 adresovaný žalobci, ve kterém žalovaný deklaruje svůj nesouhlas se vstupem žalobce na předmětný pozemek. Fyzickým zabráněním vstupu žalobce na pozemek, na kterém je umístěno komunikační zařízení, pak žalovaný č. 1) znemožnil zároveň i výkon práv, která žalobce v minulosti vykonával, ve vztahu ke komunikačnímu zařízení na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]. Žalovaný č. 1) tak svým jednáním fakticky svémocně vypudil žalobce z držby vlastnického práva ke komunikačnímu zařízení na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] a dále z držby věcného břemene k parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], neboť oproti době minulé, kdy žalobce tato práva realizoval, dne 20.04.2016 realizaci práv žalobce znemožnil a porušil tak do té doby fakticky existující pokojný stav. Protože žalobce předloženými listinami prokázal, že byl z držby svého práva ve vztahu ke komunikačnímu zařízení na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], i svého práva ve vztahu k parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], žalovaným č. 1) vypuzen, byla žalovanému č. 1) uložena povinnost se vypuzení zdržet a obnovit předešlý stav. K uvedenému rozhodnutí soud přistoupil poté, co učinil závěr, že žaloba byla podána ve lhůtě stanovené § 1008 odst. 1 o. z. (k jednání žalovaného č. 1) porušujícímu poslední pokojný stav došlo 20.04.2016, žaloba byla podána dne 31.05.2016, tedy ve lhůtě šesti týdnů).

Ve výroku usnesení je vymezen okruh činností a konání, které je žalovaný č. 1) povinen strpět, když v tomto směru soud vycházel z činností, které v minulosti v souvislosti s provozováním stávajícího komunikačního zařízení žalobce vykonával a jejichž výkon je nyní svémocným jednáním žalovaného č. 1) znemožněn, když, jak již bylo uvedeno výše, předmětem tohoto řízení je ochrana posledního pokojného stavu, tedy práv v tom rozsahu, v jakém byla v minulosti žalobcem vykonávána. Z uvedeného důvodu pak byla žaloba zamítnuta, pokud se žalobce domáhal uložení povinnosti umožnit na parc.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] stavět telekomunikační vedení nadzemní a podzemní včetně potřebných opěrných a vytyčovacíh bodů, když uložení takové povinnosti dle názoru soudu přesahuje možnosti ochrany držby dle § 1007 o.z.

Protože byly shledány důvody pro poskytnutí ochrany dle §1007 o.z., když v daném případě byl žalobce žalovaným č. 1) z držby vypuzen, nezabýval se dále již soud posouzením podmínek pro postup dle § 1003 o.z. a tedy poskytnutí ochrany v případě rušení držby.

Jiná situace je ve vztahu k žalované č. 2). Žalobce v řízení neprokazoval a dokonce ani netvrdil, že by se žalovaná č. 2) dopustila jakéhokoli jednání, kterým by dávala najevo vůli nadále netrpět výkon žalobcových dosud vykonávaných práv ve vztahu k parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] i komunikačnímu zařízení na této parcele umístěnému, a že by tímto jejím jednáním došlo k rušení držby žalobce či jeho vypuzení z ní. Za této situace byla žaloba

vůči žalované č. 2) zamítnuta, když dle názoru soudu pro úspěch žaloby nemůže postačovat samotná skutečnost, že žalovaná č. 2) je z titulu společného jmění manželů se žalovaným č. 1) rovněž vlastníkem parcely č. v k. ú. [REDACTED].

O nákladech řízení ve vztahu k žalovanému č. 1) bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., když žalobce byl úspěšný částečně. Náklady řízení na straně žalobce představuje zaplacený soudní poplatek 5.000 Kč, odměna za právní zastoupení 5.000 Kč /za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (AT) po 2.500 Kč dle § 9 odst. 3 písm. c), § 7 bod 5 AT/, náhrada hotových výdajů 600 Kč za dva úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT a 21% DPH 1.176 Kč. Celkové náklady tohoto řízení na straně žalobce tak představuje částka 11.776 Kč. Úspěch žalobce v řízení byl stanoven úvahou soudu v rozsahu 80%, neúspěch pak v rozsahu 20%. Náhrada nákladů řízení byla žalobci proto přiznána co do 60%, tedy v částce 7.065,60 Kč. K přiznání náhrady nákladů řízení bylo v tomto případě přistoupeno i přes absenci předžalobní výzvy dle § 142a odst. 1 o. s. ř. Tento postup je dle názoru soudu odůvodněn skutečností, že žalovaný deklaroval písemně svůj nesouhlas s dalším výkonem práv ze strany žalobce a další písemná výzva k plnění by byla pouze formální záležitostí.

Lhůta k plnění byla stanovena zákonná třídenní (§ 160 odst. 1 o. s. ř.), když v řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly její prodloužení. Žalovaný č. 1) je povinen plnit k rukám právního zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

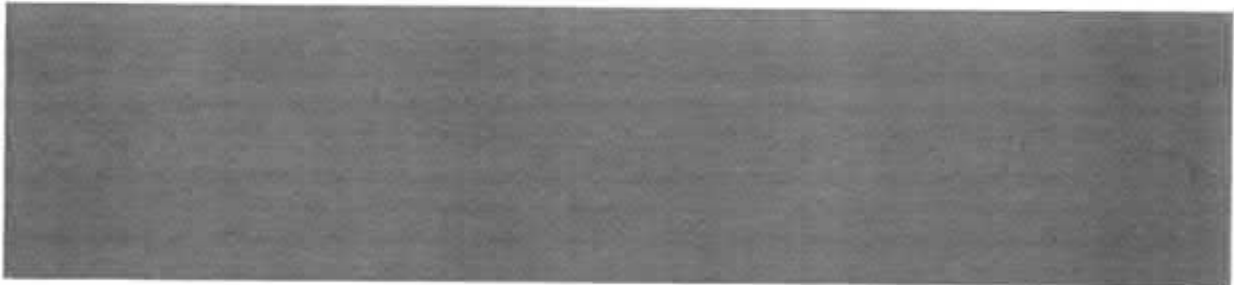
Ve vztahu k žalované č. 2) byl žalobce neúspěšný a měla by jej tak dle § 142 odst. 1 o. s. ř. stíhat povinnost k náhradě nákladů řízení žalované č. 2). Žalované č. 2) v souvislosti s tímto řízením dosud žádné náklady nevznikly, proto bylo rozhodnuto tak, že právo na náhradu nákladů nemá.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou mu tímto usnesením, může se oprávněný domáhat jeho soudního výkonu.

Prachatice 15. června 2016

JUDr. Simona Vojíková, v. r.
soudkyně

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudkyně JUDr. Vladislavou Halodovou ve věci

žalobců: a) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

b) Ing. arch. [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

c) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. [redacted]
se sídlem [redacted]

proti
žalované: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

o žalobě z rušené držby

takto:

- I. Žalovaná je povinna předat společně a nerozdílně žalobcům parc. č. st. [redacted], jejíž součástí je stavba bez čp/če – garáž v k. ú. [redacted], a je povinna obnovit původní stav této stavby garáže včetně povinnosti zpřístupnit ji společně a nerozdílně žalobcům.
- II. Žalované se zakazuje manipulovat a jakýmkoliv způsobem nakládat s movitými věcmi sepsanými do protokolu ze dne 4. 7. 2019 (datovaném dnem 19. 7. 2019), jehož kopie je přílohou tohoto usnesení.
- III. Žalovaná je povinna zdržet se dalšího rušení držby nemovitosti – parcely č. st. [redacted], jejíž součástí je stavba bez čp/če - garáž v k. ú. [redacted].
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradu nákladů řízení částku 8 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobců.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou na ochranu z rušené držby z 18. 7. 2019 domáhali vydání rozhodnutí, kterým bude žalované uložena povinnost předat jim st. p. č. [redacted], jejíž součástí je stavba bez čp/če – garáž v k. ú. [redacted], dále povinnost uvést stavbu garáže do původního stavu včetně povinností zpřístupnit ji žalobcům, a bude ji zakázáno manipulovat a jakýmkoli způsobem nakládat s movitými věcmi ve vlastnictví žalobců sepsanými do protokolu ze 4. 7. 2019 (chybně datovaném dnem 19. 7. 2019) a kterým jí bude uložena povinnost zdržet se dalšího rušení držby nemovitosti – st. p. č. [redacted], jejíž součástí je stavba bez čp/če – garáž v k. ú. [redacted]. Žalobu odůvodnili tím, že jsou od roku 1982 na základě smlouvy z 15. 10. 1982 za sjednanou částku 20 000 Kč držiteli a uživateli předmětné nemovitosti. Prvý žalobce je otcem druhých dvou

[redacted]

žalobců, kteří užívají garáž na základě osobního rodinného vztahu. Všichni mají v nemovitosti uloženy své movitosti. Dle výpisu z katastru nemovitostí je žalovaná vlastníkem předmětné nemovitosti na základě darovací smlouvy z 28. 4. 2009, kterou nabyla vlastnické právo k st. p. č. [REDAKCE]. Po dodatečné kolaudaci stavby na pozemku v roce 2016 nabyla i vlastnické právo ke stavbě bez čp/če – garáží. Právním předchůdcům žalované, jejím rodičům [REDAKCE] a [REDAKCE] dle rozhodnutí [REDAKCE] z 15. 10. 1974 zn. č. j. [REDAKCE] Ou svědčilo k st. p. č. [REDAKCE] právo osobního užívání k l. 1. 1992 transformované na vlastnické právo. Stavbu garáže na této parcele však minimálně od roku 1982 užíval žalobce se svou tehdejší manželkou, již zesnulou [REDAKCE], na základě titulu z roku 1982, když byla uzavřena dohoda mezi otcem žalované a prvním žalobcem o užívání dosud nezkolaudované stavby garáže a rodičům žalované bylo uhrazeno 20 000 Kč. Od té doby žalobci garáž užívají s tím, že v mezidobí bezúspěšně jednali o jejím převodu, respektive o převodu pozemku a následně kolaudaci garáže. V minulosti vedené řízení o vyklizení garáže bylo pro úmrtí žalované [REDAKCE] zastaveno. Po dobu trvání práva osobního užívání st. p. č. [REDAKCE] hradili žalobci každoroční úhradu za zřízení práva osobního užívání. Hradí náklady za dodávku elektrické energie do garáže, o nemovitost se starají, provádí na své náklady veškerou údržbu. Vzhledem k tomu, že užívají nemovitost na základě platného právního titulu, jsou přesvědčeni, že jejich držba je oprávněná. Žalovaná uplatnila právo na vyklizení svépomocně dopisem ze 17. 6. 2019 doručeným druhé žalobkyni 19. 6. 2019. Následně 4. 7. 2019 došlo za přítomnosti starosty obce [REDAKCE] k svémocnému otevření garáže vyvrtáním zámku, k sepsání movitých věcí a následně výměně zámku, čímž došlo k porušení práva držby žalobců, kteří nemohou garáž nadále užívat a nakládat se svými movitými věcmi v nemovitosti uloženými. Žalované neschází žádný exekuční titul k takovému postupu. Její postup je svémocným vypuzením z držby. Dozvěděli se o něm dopisem žalované z 12. 7. 2019 doručeným druhé žalobkyni 15. 7. 2019 společně s protokolem o soupisu movitých věcí ze 4. 7. 2019, chybně datovaným 19. 7. 2019. Žalovanou nebyli předem informováni o konkrétním termínu otevírání nemovitosti a soupisu movitých věcí.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že na základě darovací smlouvy získala od otce st. p. č. [REDAKCE], jejíž součástí je stavba bez čp/če - garáž, a stala se tak jejím vylučným vlastníkem. Pokud žalobci uvádějí, že nemovitost v podstatě vydrželi svým užíváním a jsou jejími držiteli od roku 1982 na základě smlouvy a potvrzení z 15. 10. 1982, nerozporuje existenci těchto listin, ale zpochybňuje je po stránce formální i procesní, tedy zda vykazují absolutní platnost a naplňují tím zamýšlený projev vůle stran. Bylo by možné zkoumat i pravost podpisu na listinách, respektive celý jejich obsah. Nerozporuje, že otec převzal určitou částku v rozhodné době s tím, že žalobci udělají příslušné úkony směřující ke kolaudaci a případnému převodu nemovitosti na ně za příslušnou cenu. Vystává ale otázka, zda zmíněný titul je relevantní, směřodatný a platný s ohledem k vydržení. Ona předmětnou nemovitost neužívala, nemohla vykonávat své vlastnické právo, prakticky byla zkrácena na svých právech, přesto platila daň z nemovitosti. Movité věci, které jsou ve vylučném vlastnictví žalobců, je samozřejmě možné nepoškozené vrátit.
3. Vzhledem k povaze soudního řízení nemohl soud vyhovět požadavku žalované na projednání věci s žalobci ve smyslu žalovanou navrhované dohody o narovnání.
4. Bylo prokázáno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] měli v osobním užívání předmětný pozemek (rozhodnutí [REDAKCE] v [REDAKCE] z 15. 10. 1974, dohoda o zřízení práva osobního užívání z 24. 11. 1974) Mezi účastníky nebyla spornou existence listin z 15. 10. 1982, a to listiny označené jako kupní smlouva mezi žalobcem a [REDAKCE] o prodeji garáže v řadové zástavbě na sídlišti ve [REDAKCE] a potvrzení z 15. 10. 1982 o předání částky 20 000 Kč prvním žalobcem [REDAKCE] (uvedené listiny) Žalovaná však zpochybnila jejich platnost, případně pravost a správnost. Vzhledem k povaze žaloby na ochranu z rušené držby však nebylo zapotřebí činit bližší závěry ohledně pravosti, platnosti a správnosti těchto listin.

5. V roce 2009 byl pozemek darován žalované, která začala být vedena v katastru nemovitosti jako jeho vlastníkem (výpis z katastru nemovitostí pro k. ú. [redacted] LV č. [redacted] z 19. 2. 2010). Následně [redacted] a [redacted] poté, co byla [redacted] úřadem [redacted] ověřena zjednodušená dokumentace týkající se skutečného provedení stavby - garáže na st. p. č. [redacted] ohlásili změny údajů o této stavbě k zápisu do katastru nemovitostí. (ověření zjednodušené dokumentace [redacted] z 8. 3. 2016 pod č. j. [redacted], ohlášení změny údajů o stavbě k zápisu do katastru nemovitostí) Poté darovali tuto budovu garáže žalované. (darovací smlouva z 18. 4. 2016)
6. Z žalovanou předložených listin finančního úřadu nebylo možno zjistit, že platí daň z předmětné nemovitosti, pro rozhodnutí ve věci to ale nebylo rozhodným. (opisy informací z obrazovky [redacted] úřadu pro [redacted], Územní pracoviště [redacted] z 24. 7. 2019)
7. Žalovaná výzvou ze 17. 6. 2019 adresovanou prvě žalované, doručenou jí 19. 6. 2019, sdělovala, že je výlučným vlastníkem st. p. č. [redacted], jejíž součástí je stavba bez čp/če garáž, kterou žalobkyně užívá proti její vůli, tedy bez právního důvodu, respektive bez jejího svolení, a tudíž jí znemožňuje výkon jejího vlastnického práva. Vyzvala ji proto k vyklizení nemovitosti do 15 dnů s tím, že v opačném případě by z pozice vlastníka upřednostnila vyřešit věc s největší pravděpodobností vyklizením nemovitosti za účasti adresáta a asistence nezávislých orgánů či osob a věci by nechala odvézt do úschovy na policii, případně na [redacted] úřad [redacted], aby nedošlo k jejich poškození nebo znehodnocení, nadále nehodlá tolerovat nesoučinnost ohledně vyklizení nemovitosti a hodlá uplatňovat výkon svého vlastnického práva uvedeným způsobem, když soudní cestu považuje za nákladnou a zdlouhavou. (uvedená výzva a dodejka)
8. Soud má další výzvou žalované žalobkyni z 12. 7. 2019 za prokázané, že žalovaná 4. 7. 2019 za přítomnosti starosty města [redacted] bez souhlasu a přítomnosti žalobců za pomoci násilí vstoupila do garáže a sepsala movité věci v ní se nacházející, když žalovaná toto vyklizení sama ve výzvě konstatuje. Podává se, že následně garáž opětovně zabezpečila před vstupem třetích osob, tedy i před vstupem žalobců. Ve výzvě vyzvala žalovanou k vystěhování věci do 10 dnů, jinak že z pozice vlastníka nemovitost vyklidí a věci odveze do sběrného dvora města [redacted], aby nedošlo k jejich poškození nebo znehodnocení s tím, že již nehodlá dále tolerovat nesoučinnost žalobkyně a pouze uplatňuje výkon svého vlastnického práva tímto způsobem. K výzvě byl přiložen soupis movitých věcí označený jako předávací protokol s tím, že na něm bylo razitko města [redacted] a podpis a na konci podpis žalované a datum 19. 7. 2019. Je přitom zřejmé, že datum 19. 7. 2019 není datem soupisu movitostí, že soupis byl pořízen 4. 7. 2019, jak vyplývá z výzvy žalobkyně. (uvedená výzva z 12. 7. 2019 a dodejka)
9. Žalovaná adresovala výzvu k vyklizení nemovitosti a informace o vstupu do nemovitosti pouze žalobkyni. Pokud žalobci tvrdili, že nemovitost užívají všichni tři, uzavřel soud, že z držby byli vypuzeni všichni, neboť je zřejmé, že žádný z nich nemovitost v současnosti po zásahu žalované z 4. 7. 2019 držet nemůže. Žalovaná přitom ve svém vyjádření nezpochybnila, že by prví a třetí žalobce nemovitost předtím, než do ní vstoupila, nedorželi. Naopak ve vyjádření k žalobě argumentuje ve vztahu ke všem třem žalobcům.
10. Vzhledem k tomu, že se žalobci domáhali ochrany rušené držby, postupoval soud podle ustanovení § 177 až 180 o. s. ř. upravující řízení o žalobě z rušené držby. V souladu s ustanovením § 177 odst. 1 o. s. ř. ve věci nenařídil jednání, když žalovaná se ve věci vyjádřila a o žalobě bylo možno rozhodnout na základě tvrzení účastníků a předložených listin.
11. Žaloba podaná 18. 7. 2019 byla podána v štyřdenní lhůtě dle § 1008 odst. 1 o. z. ode dne, kdy se žalobci dozvěděli o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, když tato lhůta nemohla začít běžet před 19. 6. 2019, kdy byla žalobkyni doručena výzva žalované k vyklizení nemovitosti.

[redacted]

12. Rušení držby zahrnuje rušení držby ve smyslu užším upravené v § 1003 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), dle kterého držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit a kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav; a vypuzení z držby, kdy dle § 1007 odst. 1 o. z. se vypuzený držitel může po vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Žalobci uvedli, že postup žalované považují za svémocně vypuzení z držby a je zjevné, že žaloba je žalobou pro vypuzení z držby dle § 1007 o. z. Obnovení původního stavu, kterého se může vypuzený držitel domáhat, přitom zpravidla spočívá ve vydání věci, resp. vyklizení nemovitosti a jejím předání žalobci.
13. Dle § 177 odst. 1 o. s. ř. žalobce musí prokázat, že jde o svémocně rušení držby. Dle § 178 o. s. ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Žaloba z rušené držby je tak žalobou směřující pouze k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení, nejde tedy o žalobu o právo, nýbrž o žalobu o faktickém stavu, již se žalobce domáhá possessorní ochrany. Účelem řízení o žalobě z rušené držby je ochrana posledního stavu držby a jeho navrácení, soud se tak nezabýval právními otázkami ve vztahu k oprávněnosti držby, titulu a podobně. Otázka vlastnického práva k předmětné nemovitosti, ani otázka oprávněnosti držby, není z hlediska žaloby z rušené držby významná. Není tedy významná otázka nabytí držby, podstatné není ani, zda jde o držbu řádnou, poctivou a pravou.
14. Na základě provedeného dokazování je zřejmé, že žalovaná vystupující jako nedržící vlastník svémocně nepřípustně uplatnila právo na držbu a žalobce z držby předmětné nemovitosti vypudila. Bylo přitom prokázáno, že před jejím násilným vstupem do nemovitosti a zabránění jejího užívání žalobcům panoval pokojný stav, kdy nemovitosti a v nich nacházející se movitosti dlouhodobě pokojně drželi a užívali žalobci.
15. Soud proto žalobě jako důvodně vyhověl, pokud se žalobci domáhali uložení povinnosti žalované předat jim st. p. č. ■■■■, jejíž součástí je stavba bez čp/če – garáž a obnovit původní stav včetně povinnosti zpřístupnit jim tuto stavbu a dále pokud jde o povinnost zdržet se dalšího rušení jejich držby této nemovitosti.
16. Pokud jde o movité věci nacházející se v předmětné garáži, žalobci se domáhali uložení zákazu žalované s nimi manipulovat a jakýmkoli způsobem nakládat. Je zjevné, že v současné době, byli-li žalobci vypuzeni z držby garáže, jim bylo zabráněno rovněž v držbě movitostí v garáži se nacházejících. Domáhají-li se v jejich případě pouze, aby žalovaná dále s věcmi nemanipulovala a nenakládala, je dle soudu namístě poskytnout jim ochranu v požadovaném rozsahu, který je svou povahou užší, než na který by měli nárok. Žalobě proto jako důvodně vyhověl i v části, v níž se žalobci domáhali uložení zákazu žalované manipulovat a nakládat s movitostmi.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci zcela úspěšným žalobcům bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vůči ve věci neúspěšně žalované. Náhrada nákladů řízení je tvořena náhradou za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, odměnou za 2 úkony právní služby po 1 500 Kč dle § 7 a 9 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení včetně první porady s klientem, sepsání žaloby) a náhradou hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu. Celkem tedy žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 8 600 Kč.
18. Dle § 171 odst. 1 o. s. ř. lhůta k plnění počíná běžet od doručení usnesení, přičemž jejím uplynutím je usnesení vykonatelné. Pouze, je-li usnesení podle zákona nebo podle rozhodnutí soudu vykonatelné až po právní moci, běží dle § 171 odst. 3 o. s. ř. lhůta k plnění až od právní moci usnesení. V případě usnesení ve věci žaloby z rušené držby není stanoveno, že by bylo vykonatelným až od právní moci, lhůta k plnění tedy běží již od doručení usnesení. Soud proto vyšel z toho, že žalobci tím, že v petitu žaloby uvedli, že usnesení je předběžně vykonatelné,

nezamýšleli podat návrh na předběžnou vykonatelnost usnesení (návrh na předběžnou vykonatelnost přichází v úvahu v případě rozsudku ve smyslu ust. § 162 odst. 2 o. s. ř., když naopak rozsudky primárně předběžně vykonatelnými nejsou), ale že pouze v petitu žaloby odkázali na vykonatelnost daného usnesení vyplývající ze zákona. Soud proto samostatným výrokem nerozhodoval o předběžné vykonatelnosti rozhodnutí, respektive o návrhu na předběžnou vykonatelnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích. Odvolání nemá odkladný účinek.

Lhůta k plnění uložených povinností počíná běžet doručením tohoto usnesení, jejím uplynutím je usnesení vykonatelné.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto usnesením plněny dobrovolně, může se oprávněný domáhat soudního výkonu.

Prachatice 29. července 2019

JUDr. Vladislava Halodová v. r.
soudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudkyně [titul] Vladislavou Halodovou ve věci

žalobců: a) [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
b) [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
oba zastoupeni advokátem [titul], [jméno] [příjmení]
se sídlem [adresa]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]

o žalobě z rušené držby

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobci domáhají, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se jednání, kterým dochází k rušení držby vlastnického práva k nemovitostem – k pozemku parc. [číslo] o výměře [] m2 trvalý trvaný porost, k pozemku parc. [číslo] o výměře [] m2 trvalý travní porost, k pozemku parc. [číslo] o výměře [] m2 ostatní plocha, manipulační plocha, k pozemku parc. [číslo] o výměře [] m2 zastavěná plocha a nádvoří, součástí pozemku je jiná stavba, budova bez čísla popisného nebo evidenčního a k pozemku parc. [číslo] o výměře [] m2 zastavěná plocha a nádvoří, součástí pozemku je stavba – objekt k bydlení [adresa] v [část obce] zapsaným na [list vlastnictví] pro k. ú. [obec] ve vlastnictví žalobců, dále kterým žalovanému bude uložena povinnost umožnit žalobcům průchod a průjezd přes pozemek parc. [číslo] o výměře [] m2 zastavěná plocha a nádvoří, součástí pozemku je stavba – objekt k bydlení [adresa] zapsaný na [list vlastnictví] pro k. ú. [obec], a to zpřístupněním (odemčením) ocelové brány a branky umístěné na pozemku parc. [číslo] v k. ú. [obec] a odstraněním dřevěného plotu s betonovými sloupky umístěného na hranicích pozemků parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] v k. ú. [obec], které jsou ve vlastnictví žalobců, s pozemkem parc. [číslo] v k. ú. [obec], který je vlastnictví žalovaného a tím umožnit žalobcům nerušený výkon práva cesty spočívající v právu jízdy a chůze a aby mu bylo umožněno, aby se zdržel vypuzení z držby spočívající v právu žalobců nerušeně užívat část pozemku parc. [číslo] v k. ú. [obec] ve vlastnictví žalovaného a tím opětovně umožnil nerušený výkon práva cesty spočívající v právu chůze a jízdy po části pozemku parc. [číslo] v k. ú. [obec] ve vlastnictví žalovaného, se zamítá.
- II. Žalobci jsou povinni zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 13 220,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobci jsou povinni zaplatit doplatek soudního poplatku z podané žaloby ve výši 4 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu v Prachaticích.

Odůvodnění:

1. Žalobci žalobou doručenou soudu [] navrhli, aby soud uložil žalované povinnost zdržet se jednání, kterým dochází k rušení držby vlastnického práva k nemovitostem v jejich vlastnictví – parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] jehož součástí je jiná stavba, budova bez čp/če, a k parc. [číslo] jehož součástí je stavba – objekt k bydlení [adresa] v [část obce], aby žalované byla uložena povinnost umožnit jim průchod a průjezd přes parc. [číslo] to odstraněním ocelové brány

a branky umístěné na parc. [číslo] dřevěného plotu s betonovými sloupky umístěného na hranicích parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] které jsou v jejich vlastnictví s parc. [číslo] ve vlastnictví žalované, a tím jim umožnit nerušený výkon práva cesty spočívající v právu jízdy a chůze a aby žalované bylo uloženo zdržet se vypuzení z držby spočívající v jejich právu nerušeně užívat část parc. [číslo] ve vlastnictví žalované a tím opětovně umožnit nerušený výkon práva cesty spočívající v právu chůze a jízdy po části parc. [číslo] ve vlastnictví žalované, vše v k. ú. [obec]. Nárok odůvodnili tím, že jsou vlastníky výše uvedených pozemků parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo]. Žalovaná je mimo jiné vlastníkem parc. [číslo] zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba – objekt k bydlení [adresa]. Část parc. [číslo] užívali jako přístupovou cestu (komunikaci) za účelem průchodu a průjezdu přes tento pozemek k jejich nemovitostem, zejména k domu [adresa], jež trvale užívají ke svému bydlení, a dále k parc. [číslo] jejíž součástí je stavba – kolna sloužící jako sklad sena, paliva, sklad zahradní techniky a nářadí. Nemají jinou možnost, kudy k uvedeným stavbám přijíždět než přes parc. [číslo] tento pozemek slouží ke spojení jejich nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, tedy zajišťuje jejich dopravní napojení. K uvedenému účelu část parc. [číslo] užívali jako přístupovou pěší cestu, jako dopravní cestu pro zásobování svých nemovitostí, se k nim nemohou dostat. K tomuto účelu pozemek bezproblémově užívali od okamžiku, kdy se ujali držby nemovitostí dle kupní smlouvy z [číslo]. Ze strany tehdejších spoluvlastníků parc. [číslo] jim nebyly činěny žádné překážky, nebyli omezováni v užívání pozemku za účelem zajištění přístupu. Také jejich právní předchůdce [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova], [anonymizováno], který stavbu [adresa] využíval jako služební byt a později kancelářské zázemí, měl k předmětným nemovitostem volný přístup a průjezd. Parc. [číslo] byla historicky využívána k dopravním a komunikačním účelům. Tento nastolený pokojný stav byl trvale akceptován a sama žalovaná tak činila po dobu více než 4 let. Koncem roku [číslo] započala své nemovitosti oplocovat. Jich se to zpočátku nedotýkalo, proto tomu nevěnovali pozornost. Situace se změnila, když žalovaná dovedla oplocení až k parc. [číslo] ke stěně sakrální stavby zabudovala konstrukci ocelových vrat s ocelovou brankou. [jméno] ani vrata nebyly uzamčeny, tudíž jejich nemovitosti zůstaly dle jejich potřeby nadále přístupné. Až po neúspěšném jednání statutárního zástupce žalované s nimi o prodeji části jejich nemovitostí žalované, tj. přibližně po 23. 5. [číslo], zahájila žalovaná i stavbu dřevěného oplocení na hranicích parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] pozemku parc. [číslo]. Provedením stavby oplocení hrozilo trvalé zamezení jejich přístupu k jejich nemovitostem. Proto se žalobkyně pokusila zabránit vzniku takového stavu a domáhala se ochrany práva ze strany odboru výstavby a územního plánování [stát. instituce] a podala oznámení na [stát. instituce]. Její intervence byly bezvýsledné a 27. 5. [číslo] žalovaná dokončila výstavbu dřevěného plotu kotveného do betonových sloupků s rozpětím 2 m o výšce 1,8 m v délce 42 m na hranici dotčených pozemků a ve vzdálenosti cca 10 až 40 cm před jejich stavbami. Téhož dne došlo k uzamčení ocelových vrat včetně ocelové branky. Tímto okamžikem jim byl zamezen přístup k jejich nemovitostem. Nyní jsou nuceni vstupovat do svého obydlí náhradním způsobem, do dané lokality se dopraví po účelové komunikaci na parc. [číslo] parc. [číslo] v k. ú. [obec] a parc. [číslo] v k. ú. [část obce] a dále přes vlastní parc. [číslo] v k. ú. [obec], přičemž nemají možnost vstupovat do svého obydlí [adresa] hlavním vchodem, ani nemají přístup do skladu na parc. [číslo]. Průjezd k uvedeným nemovitostem je znemožněn. Ze strany žalované dochází k svévolnému rušení držby, proto se domáhají poskytnutí ochrany rušené držby.

2. Žalovaná namítla, že se nejednalo o stavbu, ale o udržovací práce plotu podél hranice pozemku a že s nimi nezapočala až po 23. 5. [číslo], pokud žalobkyně v podání vysvětlení na [číslo] 25. 5. [číslo] uvedla, že stavba plotu započala cca před 14 dny, z videí z prosince 2019 vyplývá opak. Požadavek na odstranění plotu je tak prekludován dle § 1008 o. z. Žalobci se v rozhodné době mohli domáhat zdržení se úprav či změn plotu na hranici pozemku. I ze sdělení stavebního úřadu z 27. 5. [číslo] vyplývá, že se jedná o obnovu předešlého oplocení. Žalobci se navíc domáhají odstranění plotu, který na hranici pozemku byl již historicky. Z videa z 20. 12. [číslo] vyplývá, že dřevěný plot byl v části od brány ke skladu již zrenovován. Je potřeba udržovací práce plotu rozlišovat dle rozdělení nemovitými věcmi žalobců na několik částí. Již v prosinci [číslo] byla brána

trvale uzamčena. Z fotografie ze 7. 5. [redacted] vyplývají již provedené udržovací práce plotu, které měly dle žaloby započít po 23. 5. [redacted]. Žalobci mají stále přístup ke svým nemovitostem. Vstup do budovy [adresa] je ze dvora na jejich pozemku parc. [číslo] který sahá až do bezprostřední blízkosti veřejné užitné komunikace. Ke skladu dřeva mají rovněž přístup ze svého dvora bez nutnosti využití jejich pozemků. Právní předchůdce žalobců [příjmení] [redacted] měl k předmětným pozemkům volný přístup a průjezd. Udržovací práce oplocení začaly již v roce 2018 horní částí. O záměru byli žalobci informováni v létě 2018 po opakovaných výtkách ze strany žalované na nevhodné chování, kdy si z jejího pozemku často dělali parkoviště a zamezovali příjezdu k její nemovitosti či nechávali například po jejím pozemku volně pobíhat psa. To ji vedlo k záměru provést udržovací práce plotu, na což byli žalobci několikrát upozorněni. Její jednatel je upozornil, že mohou využívat svoji branku pod kolnou na parc. [číslo] nabídl jim pomoc při vysekání porostu mezi brankou a veřejnou komunikací na parc. [číslo] srovnání a vyštěrkování cesty k brance. Dohodli se, že žalobci odstraní nepořádek, který tomu bránil, odstraněn však nebyl a tato cesta byla zatarasena dřívím. Dle občanského zákoníku nikdo nemůže profitovat z protiprávního jednání, žalobci se však domáhají ochrany svého protiprávního jednání. Ona uplatňuje právo na ochranu svého majetku a zdraví.

3. Po námitkách žalované žalobci podáním doručeným soudem 15. 7. [redacted] částečně změnili žalobu v části týkající se ocelové brány a branky tak, že se již nedomáhali jejich odstranění, ale domáhali se jejich zpřístupnění (odemčení). Změna žaloby byla připuštěna usnesením soudem z 20. 7. [redacted].

4. Žalobci uvedli, že bude-li jim umožněn přístup ocelovými vraty a brankou jejich odemčením či předáním klíčů, nemají důvod požadovat jejich odstranění. [příjmení] brána byla sice uzamčena od prosince 2019, ale na jejich vyžádání jim byla odemčena a umožněn průjezd, branka byla volně přístupná do 27. 5. 2020. Rovněž výstavba plotu, resp. jeho dokončení zahrazením vjezdu a přístupu do jejich staveb na hranici pozemků byla dokončena až po 25. 5. 2020. Tvzení o udržovacích pracích na plotu se nezakládá na pravdě, neboť ani z historických pramenů nevyplývá, že by nemovitosti, jež tvořily původně jeden celek, byly kdykoli oploceny, natož aby se zde nacházela vrata či branka.

5. Soud se nejprve musel vypořádat s námitkou žalované, že se nelze bránit proti zásahu do práva veřejného užívání, přičemž žalobci v žalobě uvedli, že část parc. [číslo] užívají jako přístupovou cestu (komunikaci) a žalobkyně v podání vysvětlení na [stát. instituce] tvrdila, že předmětná cesta má být přístupovou cestou veřejnou. Pokud by se žalobci domáhali ochrany veřejného práva, představovalo by to důvod pro zastavení řízení pro nedostatek pravomoci soudem.

6. Dle žaloby žalobci užívali část parc. [číslo] jako přístupovou cestu (komunikaci) za účelem průchodu a průjezdu přes tento pozemek k jejich nemovitostem, zejména k domu [adresa], tento pozemek slouží k spojení jejich nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, zajišťuje tedy dopravní napojení jejich nemovitostí, dle podání z 15. 7. 2020 lze uvedenou přístupovou cestu označit za sjezd z veřejně přístupné účelové komunikace.

7. O pozemní komunikaci se nemůže jednat, má-li se jednat o účelovou komunikaci dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, není-li veřejně přístupná, nejde-li o cestu obecně užívanou. (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR sp.zn. 1As 32/2012). Ze skutečnosti, že žalovaná při podání vysvětlení na [stát. instituce] dne 25. 5. [redacted] uvedla (úřední záznam o podání tohoto vysvětlení), že cesta je léta užívána jako veřejná přístupová cesta, po které je jediný přístup k jejich domu, neumožňuje učinit závěr o veřejné přístupnosti cesty. Naopak jak žalobci, tak žalovaná při jednání soudem uvedli, že předmětná přístupová cesta veřejně přístupná není. Soud tak uzavřel, že se nejedná o cestu veřejně přístupnou, nejedná se tedy o pozemní komunikaci dle zákona o pozemních komunikacích. Žalobci svoji držbu práva cesty neodvozovali od obecného užívání veřejné účelové komunikace. Ve věci je tak dána pravomoc soudem, když žalobci se nedomáhali ochrany veřejného práva.

8. Podle § 1003 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen "o. z.") držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

9. Dle § 1007 odst. 1 o. z., byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil. Dle odst. 2 téhož ustanovení vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabrání výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.

10. Řízení o žalobě z rušené držby je upraveno v ustanoveních § 177 až § 180 o. s. ř., jeho smyslem je jen ochrana a obnovení posledního pokojného stavu. Žalobce musí prokázat, že žalovaný svémocně ruší držbu. Soud se v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Jedná se o žalobu o faktickém stavu, jíž se žalobce domáhá possessorní ochrany. Soud proto není oprávněn zkoumat právní otázky, nezkoumá se oprávněnost držby, omezí se jen na zjištění skutkového stavu, přičemž smyslem žaloby z rušené držby je snaha o urychlené vyřízení věci a zároveň o vyřízení prozatímní. Obranu žalovaného mohou představovat zásadně pouze námitky co do uplynutí prekluzivní lhůty, neexistence žalobcovy držby, případně popření skutečnosti, že držba žalobce byla žalovaným vůbec rušena nebo byla rušena svémocně. V řízení o žalobě z rušené držby je žalobce povinen tvrdit a prokázat existenci držby práva. Pojem držba práva je nutno chápat tak, že ve skutečnosti nejde o držbu práva, ale o skutkový výkon obsahu jistého práva bez ohledu na to, zda toto právo skutečně existuje. Jiný výklad by vedl k nutnosti posuzovat existenci samotného práva, což by se neslučovalo se smyslem a účelem daného řízení.

11. Žalobci od roku 2010 vlastní a od počátku roku 2011 užívají pozemky parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] jehož součástí je stavba - budova bez čp/če - kolna, a parc. [číslo] jehož součástí je stavba - objekt k bydlení [adresa], který žalobci užívají ke svému bydlení, vše v k. ú. [část obce] (informace o pozemcích z internetového nahlížení do katastru nemovitostí, kupní smlouva z 13. 9. [číslo], protokol o fyzickém předání a převzetí z 14. 1. [číslo])

12. S pozemky parc. [číslo] sousedí pozemek parc. [číslo] jehož součástí je stavba [adresa], bydlení, od roku [číslo] vlastněný žalovanou. (kopie katastrální mapy k. ú. [obec], situační nákresy do katastrální mapy, výpis z katastru nemovitostí [list vlastnictví] pro k. ú. [obec], kupní smlouva z 3. 12. [číslo], kupní smlouva z 14. 9. [číslo])

13. Žalovaní po části pozemku parc. [číslo] přistupovali a přijížděli k parc. [číslo] stavbám na nich, a to v blízkosti hranice pozemků po patrně vyježděné cestě na parc. [číslo]. Žalovaná však na hranici pozemku parc. [číslo] s pozemky parc. [číslo] vybudovala plot s betonovými sloupky, mezi nimiž jsou betonové výplně, na začátku plotu ve směru od veřejné komunikace plot kolmo uzavírá ocelová brána a branka. Plot probíhá v těsné blízkosti staveb, jež jsou součástí pozemků parc. [číslo]. [příjmení] i branka jsou uzamčeny, žalovaní od nich nemají klíče. Ke svým výše uvedeným nemovitostem, zejména stavbám na nich tak již přes parc. [číslo] přistupovat nemohou. (účastníky předložené fotografie, situační nákresy do katastrálních map, nesporná tvrzení)

14. Žalovaná namítala, že se jednalo pouze o obnovu původního poničeného oplocení, což dokládala sdělením [stát. instituce], odboru výstavby a územního plánování z 27. 5. [číslo], dle kterého byly pořízeny důkazy zachycující pozůstatky původního poničeného oplocení. Žalobci existenci původního oplocení zpochybňovali, tvrdili, že se jedná o plot nový. Pro rozhodnutí ve věci nebyl rozhodným závěr o tom, zda v místě, kde je v současné době plot vybudován, již dříve plot stál, a zda se tedy jedná toliko o obnovu původního oplocení nebo o zcela nový vybudovaný plot, soud proto v tomto směru nečinil bližší skutkové závěry.

15. Dle § 1008 odst. 1 o. z. soud musí žalobu na ochranu nebo na uchování držby zamítnout, není-li podána ve lhůtě šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu

ohrožuje nebo ruší. Soud proto musel primárně uzavřít, zda žaloba byla podána v uvedené zákonné lhůtě.

16. Účastníci učinili nesporným, že ocelová brána a branka byly vybudovány již na konci roku 2019. Pokud se žalobce původně domáhal jejich odstranění, je zjevné, že žaloba byla v této části podána až po uplynutí zákonné šestitýdenní lhůty. Podává se, že žalobci při vědomí si této skutečnosti změnili žalobu tak, že se namísto odstranění brány a branky nově domáhali jejich zpřístupnění (odemčení). Dle žaloby došlo k jejich uzamčení 27. 5. ■■■■■, následně účastníci učinili nesporným, že ocelová brána byla uzamčena již od konce roku ■■■■■, k uzamčení ocelové branky došlo až 27. 5. ■■■■■. Žalobci se jejich zpřístupnění jejich odemčením domáhali až změnou žaloby doručenou soudu 15. 7. ■■■■■, změna žaloby byla připuštěna usnesením soudu z 20. 5. ■■■■■. Již před podáním změny žaloby, natož před jejím připuštěním, tak došlo k uplynutí šestitýdenní lhůty dle § 1008 odst. 1 o. z.

17. Při závěru o uplynutí prekluzivní lhůty k podání žaloby se soud zabýval i tím, zda lhůta k podání žaloby o zpřístupnění brány a branky jejich odemčením není zachována tím, že se žalobci ve lhůtě šesti týdnů od 27. 5. ■■■■■ domáhali jejich odstranění, zda v nároku na odstranění brány a branky není obsažen nárok na jejich odemčení, což by mohlo vést k závěru, že změna uplatněného nároku z jejich odstranění na jejich zpřístupnění jejich odemčením představuje svou povahou částečné zpětvzetí žaloby, a že tedy lhůta k podání žaloby o odemčení brány a branky přestala běžet již podáním žaloby o jejich odstranění. Uzavřel však, že v nároku na odstranění brány a branky automaticky nárok na jejich odemčení obsažen není, že se jedná o zcela odlišný nárok, a že nárok na jejich zpřístupnění jejich odemčením byl uplatněn až změnou žaloby a jejím připuštěním. Proto také rozhodoval o připuštění změny žaloby. Pak tedy je nutno setrvat na závěru, že nárok na umožnění průchodu a průjezdu přes parc. [číslo] zpřístupněním (odemčením) ocelové brány a branky byl uplatněn po uplynutí prekluzivní lhůty dle § 1008 odst. 1 o. z., a v této části proto bylo nutno žalobu zamítnout.

18. Nerozhodné přitom bylo, zda skutečně ocelovou bránu žalovaná žalobcům odemykala, resp. jim ji v případě potřeby umožnila užívat, jak tvrdili žalobci, neboť k úplnému zamezení přístupu i ocelovou bránou mělo dle žalobců dojít k 27. 5. ■■■■■. Navíc ale již samotné uzamčení brány představuje rušení spočívající v jejím uzamčení, když odemčena měla být pouze na požádání.

19. Pokud jde o požadavek na umožnění průchodu a průjezdu odstraněním dřevěného plotu s betonovými sloupky, umístěného na hranicích pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] parc. [číslo] s pozemkem parc. [číslo] učinili účastníci nesporným, že před 22. 5. ■■■■■ byla vybudována část plotu od brány a branky až k první kolně a ze zbývajících částí plotu byly vybudovány betonové sloupky, ale nebyla mezi ně umístěna dřevěná pole, která tam byla umístěna až následně. Dle tvrzení žalobkyně, které nebylo žalovanou zpochybňováno, došlo k jejich umístění 27. 5. ■■■■■, uvedla to i ve svém přípisě [stát. instituce] z 29. 5. ■■■■■.

20. Je tak zjevné, že žaloba byla podána po uplynutí lhůty dle § 1008 odst. 1 o. z., i pokud jde o požadavek na odstranění části plotu vybudované před 22. 5. ■■■■■. Soud se však zabýval tím, zda je možno učinit závěr o podání žaloby po uplynutí této lhůty pouze ohledně této části plotu, či zda žaloba byla podána po lhůtě ve vztahu k uplatněnému požadavku na odstranění celého plotu na předmětné hranici pozemků. A uzavřel, že lhůta k podání žaloby dle § 1008 odst. 1 o. z. nezačala běžet až po úplném dokončení tohoto plotu. K rušení žalobců v jejich držbě došlo již od započetí budování plotu, rušení začali být vybudováním již prvé části plotu, který požadují odstranit, tvrdí-li nyní, že jsou rušení celou stavbou plotu. Opačný závěr byl znamenal, že pokud by žalovaná nevybudovala celý plot tak jak nyní stojí, nikdy by prekluzivní lhůta k podání žaloby o odstranění vybudované části plotu nezačala běžet, a takový závěr nelze připustit. Mezi výstavbou jednotlivých částí plotu byla prodleva, žalobci nemohli vědět, zda a kdy žalovaná vybuduje plot zcela po celé délce, kde ho nyní požadují odstranit. Namísto je dokonce závěr, že žalobci nezačali být rušení až od okamžiku faktického započetí budování plotu, ale již v okamžiku, kdy zjistili, že žalovaná má

záměr plot vybudovat. Skutečnost, že byli rušeni zamýšlenou stavbou celého plotu již před 27. 5. [redacted] se podává i z přípisů žalobkyně [stát. instituce] z 13. 5. [redacted] a 20. 5. [redacted] kterými žádala o sdělení, na základě jakého povolení je stavba oplocení prováděna a sdělovala výhrady k výstavbě plotu, na něž reagoval [stát. instituce], odbor územního plánování a výstavby sděleními žalobkyni z 15. 5. [redacted] a 27. 5. [redacted]; jakož i z úředního záznamu [stát. instituce], [anonymizována dvě slova] [obec] z 25. 5. [redacted] a z jejího přípisu [stát. instituce] z téhož dne, dle kterých žalobkyně 25. 5. [redacted] oznámila, že je prováděna stavba oplocení, kterým jim bude znemožněn přístup k jejich domu a na jejich pozemky, pokud bude plot dostavěn. Skutečnost, že k dokončování plotu docházelo v období kolem 22.5. [redacted] vyplývá i z přípisu zástupce žalované žalobkyni z 22. 5. [redacted]. (uvedené přípisy žalobkyně z 13. 5. [redacted] a 20. 5. [redacted], sdělení [stát. instituce] z 15. 5. [redacted] a 27. 5. [redacted], úřední záznam [stát. instituce] z 25. 5. [redacted] a přípis zástupce žalované žalobkyni z 22. 5. [redacted]) Před 22. 5. [redacted] stály betonové sloupky i v poslední části plotu za budovou [adresa], bylo tak jednoznačné, že žalovaná je připravena plot vybudovat až do těchto míst. Žalobci již jen vybudováním těchto sloupků byli ve své pokojné držbě rušeni, neboť bylo zřejmé, že žalovaná zamýšlí vybudovat plot v rozsahu těchto sloupků.

21. Soud tedy uzavřel, že žaloba byla podána po uplynutí lhůty dle § 1008 odst. 1 o. z., i pokud jde o uplatněný nárok na umožnění průchodu a průjezdu přes parc. [číslo] odstraněním předmětného plotu na hranici s parc. [číslo].

22. Pokud se žalobci se domáhali ochrany před rušením držby vlastnického práva ke svým nemovitostem zdržením se jednání, kterým dochází k rušení této držby, upřesnili, že tato držba jejich vlastnického práva je rušena pouze tím, že nemohou přistupovat ke svým nemovitostem, tedy v podstatě tím, že je rušena držba jejich práva cesty. Pak tedy je i ohledně tohoto uplatněného nároku namístě závěr o podání žaloby po lhůtě dle § 1008 odst. 1 o. z., když ze závěrů shora se podává, že k rušení držby práva cesty došlo více než 6 týdnů před podáním žaloby.

23. Shodný závěr je pak nutno učinit, i pokud jde o uplatněný nárok na uložení povinnosti žalované zdržet se vypuzení žalobců z držby spočívající v jejich právu nerušeně užívat část parc. [číslo] tím jim opětovně umožnit nerušený výkon práva cesty spočívající v právu chůze a jízdy po části parc. [číslo]. Opět i zde platí shodný závěr, že k vypuzení z držby spočívající v uvedeném právu nerušeně užívat část parc. [číslo] došlo více než 6 týdnů před podáním žaloby, když obnovení původního stavu mělo být dosaženo umožněním nerušeného výkonu práva cesty spočívajícího v právu chůze a jízdy po části parc. [číslo] k jehož rušení došlo, jak uzavřeno shora, více než 6 týdnů před podáním žaloby. I v této části proto žalobu bylo nutno bez dalšího zamítnout s odkazem na její podání po lhůtě dle § 1008 odst. 1 o. z. Soud se proto ani blíže nezabýval tím, zda je možno domáhat se umožnění výkonu práva cesty spočívajícího v právu chůze a jízdy po části parcely bez toho, že by v petitu žaloby byla tato část přesně specifikována, když ale z obsahu žaloby je zřejmé, jaké části parcely se uplatněný nárok týká.

24. Vzhledem k výše uvedenému soud uzavřel, že žaloba byla podána po uplynutí lhůty dle § 1008 odst. 1 o. z., a proto ji zamítl.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci zcela úspěšně žalované bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vůči ve věci neúspěšné žalobkyni. Náhrada nákladů řízení je tvořena odměnou za pět úkonů právní služby po 1 500 Kč dle advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, vč. 1. porady s klientem, sepis vyjádření k žalobě z 13. 7. 2020, účast při jednání soudu 20. 7. 2020, další porady s klientem přesahující 1 hodinu, a to porada po prostudování spisu 10. 7. 2020 a porada 17. 7. 2020), náhrada hotových výdajů za 5 úkonů právní služby po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, náhrada za promeškaný čas za 8 půlhodin po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu a cestovné ve výši 1 126 Kč (2 jízdy [značka automobilu] [registrační značka] z [obec] a zpět, celkem 184 km, kombinovaná spotřeba 6 l benzínu [číslo] km) obojí v souvislosti se studiem spisu zástupcem žalované dne 10. 7. 2020 a s jeho účastí při jednání soudu 20. 7. 2020. Náhrada nákladů řízení byla navýšena o DPH, neboť zástupce žalované je

plátcem DPH. Celkem tedy žalobcům byla uložena povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 13 220,50 Kč. Žalované nebyla přiznána odměna za další uplatněný úkon právní služby a s tím související náhradu hotových výdajů, a sice za studium spisu, když prvotní studium spisu je součástí úkonu převzetí a příprava zastoupení. V souvislosti se studiem spisu však žalované bylo přiznáno právo na cestovné a náhradu za promeškaný čas, jak uvedeno shora.

26. Žalobci zaplatili soudní poplatek z žaloby ve výši 1 000 Kč, ač dle položky 4 bod 1 písm. a) Sazebníku poplatků tvořícího přílohu zákona o soudních poplatcích činí výše soudního poplatku z dané žaloby 5 000 Kč. Soud proto žalobcům zároveň uložil povinnost zaplatit doplatek soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny dobrovolně, lze je na návrh vykonat výkonem rozhodnutí či exekucí.

Prachatice 20. července 2020

JUDr. Vladislava Halodová
samosoudkyně

